

บทที่ 4
วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาโจรกรรมนี้ มุ่งมาที่ตำแหน่งที่เกิดโจรกรรม (Location of Burglary) มากกว่าสถิติโจรกรรม โดยจะหาว่า ในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมภายนอกใกล้เคียงกันมากที่สุดเท่าที่จะควบคุมได้ และมีลักษณะถนนทุกชนิดที่ติดตั้งสมมุติฐานไว้ครบ ตลอดจนคุณสมบัติของถนน ชนิดของบ้าน ฯลฯ ก็อยู่ในสภาพที่ใกล้เคียงกันนั้น ลักษณะการเกิดโจรกรรม จะเกิดในกลุ่มอาคารริมถนนลักษณะใดมาก และในถนนแต่ละชนิดนั้น ตำแหน่งที่เกิดจะเกิดที่จุดไหนมาก เพราะอะไร ซึ่งเราจะพิจารณาจากทฤษฎีเพื่อมาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าที่เป็นไปตามสมมุติฐานนั้น ทฤษฎียืนยันว่าอย่างไร และไม่เป็นไปตามสมมุติฐานนั้นเพราะอะไร การวิเคราะห์จะใช้วิธีการทางสถิติชนิดการหาร้อยละเข้ามาใช้ในการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์

ซึ่งสรุปจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ซึ่งได้เลือกมาจากสมมุติฐาน ซึ่งตั้งขึ้นมา

1. บ้านริมถนนสายประธานจะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมถนนสายรองประธาน
จากสมมุติฐานที่ว่า บ้านริมถนนสายประธาน มีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมถนนรองประธาน เนื่องจาก ถนนทั้ง 2 ชนิดดังกล่าว จะมีกิจกรรม (Activity) หลายประการ ซึ่งมากน้อยไม่เท่ากัน โดยที่กิจกรรมเหล่านั้น จะเป็นตัวที่เพิ่มปริมาณ "ดวงตา" บน 2 ฝั่งถนน และส่วนมากแล้ว ถนนสายประธานมักจะเป็นถนนซึ่งมีกิจกรรมเกิดขึ้นมากกว่าถนนรองประธาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดขวางมิให้มีโอกาสในการโจรกรรม บ้านริมถนนสายประธาน จึงน่าจะเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมถนนรองประธาน

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 1

จะเห็นได้ว่า กลุ่มบ้านที่อยู่ริมถนนประธาน จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าบ้านริมถนนรองประธาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เพราะบางกลุ่ม เช่น กลุ่มบ้านริมถนนประธานของหมู่บ้านเมืองทอง มีสถิติการเกิดโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านริมถนนรองประธานอย่างผิดปกติ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะคุณสมบัติบางประการในการป้องกันพื้นที่ที่บกพร่อง จนทำให้ไม่สามารถป้องกันการโจรกรรมได้ ซึ่งจะไต่ถามในบทต่อไป (รูปที่ 22 ประกอบ)

2. บ้านริมถนนชอยตันจะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมชอยทะเล

จากสมมุติฐานข้างต้น แสดงให้เห็นว่า บ้านที่อยู่ริมถนนชอยตันนั้น Newman¹ ได้อ้างว่ามีลักษณะทางกายภาพที่แสดงถึงขอบเขตของกลุ่มที่ชัดเจน โดยมีลักษณะทางเข้าออกซึ่งใช้ร่วมกัน ทำให้คนที่อยู่ในชอยตันรู้สึกว่าตนเป็นคนในกลุ่มเดียวกัน และลักษณะทางกายภาพของชอยทะเลจะไม่แสดงถึงอาณาเขตของกลุ่มที่ชัดเจนเท่าชอยตัน ความรู้สึกในค่านิยมความเป็นเจ้าของพื้นที่ของกลุ่มตน คือ บริเวณถนนชอยตันบ้านของคนที่อยู่ในชอยทะเล จึงไม่รุนแรงเท่าคนที่อยู่ในชอยตัน ดังนั้น โอกาสที่จะเกิดโจรกรรมของชอยตัน จึงน่าจะมีน้อยกว่าบ้านในชอยทะเล

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 1

จะเห็นได้ว่า กลุ่มบ้านที่อยู่ริมชอยตัน กลับมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าชอยทะเล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน แต่เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่า ข้อแตกต่างกันมีไม่มากนัก จึงน่าจะพิจารณาต่อไปว่า บรรดาชอยตันกลุ่มที่ศึกษานี้ ทั่ว ๆ ไปแล้วจะมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง จึงทำให้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน โดยพิจารณากลุ่มที่เกิดเป็นส่วนใหญ่ กับกลุ่มที่เกิดน้อย ว่า มีข้อแตกต่างทางกายภาพด้านอื่น ๆ อย่างไร ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดในบทต่อไป

สรุป

ในกลุ่มบ้านที่อยู่ริมถนนทั้ง 4 ประเภท พอจะเรียงลำดับโอกาสในการเกิดโจรกรรมของบ้านริมถนนทั้ง 4 ประเภทจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ

1. บ้านริมถนนประธาน มีโอกาสเกิดมากที่สุด
2. บ้านริมถนนชอยตัน มีโอกาสเกิดมากเป็นอันดับสอง
3. บ้านริมถนนชอยทะเล มีโอกาสเกิดมากเป็นอันดับสาม
4. บ้านริมถนนรองประธาน มีโอกาสเกิดน้อยที่สุด

ซึ่งผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานเลย หากเราจะพิจารณาเฉพาะอิทธิพลจากลักษณะทางกายภาพของถนน หรือลักษณะการใช้สอย ตลอดจนกิจกรรม (Activity) ต่าง ๆ บนถนน แต่เพียงประการใดประการเดียว ดังนั้น จึงควรพิจารณาต่อไปถึงคุณสมบัติกายภาพอื่น ๆ ของถนน นอกเหนือจากรูปร่างลักษณะที่เห็นได้ชัดเจน ว่า ถนนแต่ละลักษณะนั้นจะต้องมีองค์ประกอบกายภาพอย่างอื่นทั่วไปประกอบให้คุณสมบัติในการป้องกันที่ดีที่สุด จึงกำหนดให้องค์ประกอบเหล่านั้นทำหน้าที่เป็นตัวแปรคุม ในหัวข้อต่อไป

¹ Oscar Newman, *Defensible Space*, 2d ed., (New York : Macmillan

3. เมื่อมีตัวแปรคุมเข้ามาเกี่ยวข้องกับ สถิติการเกิดโจรกรรมในถนนแต่ละชนิดย่อมแตกต่างกันออกไปตามคุณสมบัติของตัวแปรคุม ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

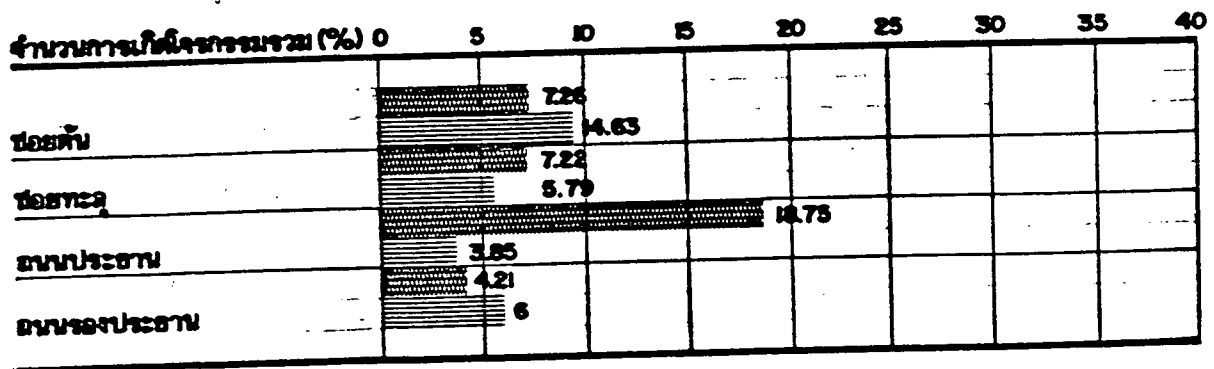
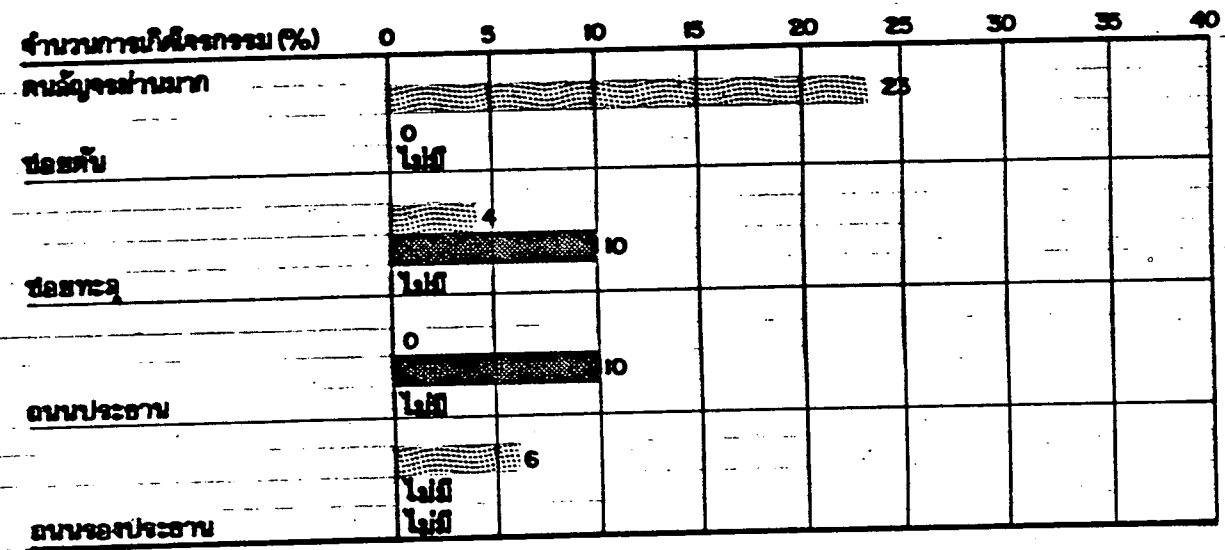
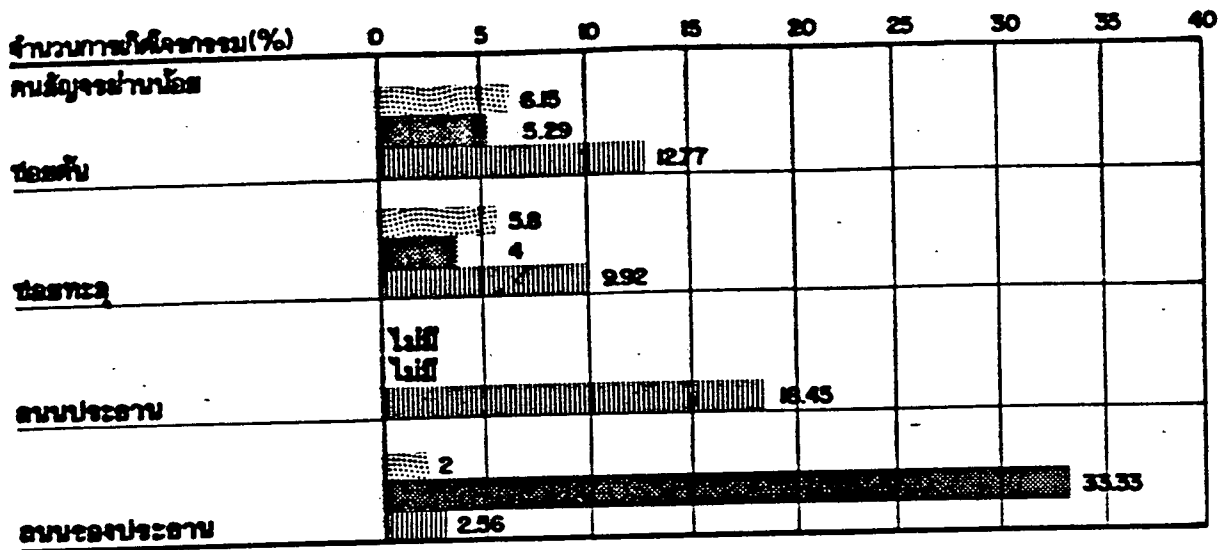
3.1 จำนวนคนที่สัญจรบนถนน¹

จากสมมุติฐานว่า ถ้ากลุ่มบ้านในถนนใดมีจำนวนคนที่สัญจรไปมาอยู่เสมอ โอกาสที่จะเกิดโจรกรรมก็น้อยกว่าถนนที่มีคนสัญจรน้อย เนื่องจากคนที่ผ่านไปมาตลอดเวลา จะเป็น "ดวงตา" ซึ่งจับจ้องอยู่บนถนน ทำให้โอกาสที่จะลงมือกระทำโจรกรรมมีน้อยลง ดังนั้น จึงได้ทำการพิจารณาเฉพาะบ้านที่อยู่ติดกับถนนสายประธาน และรองประธาน เพราะบ้านในซอยตันและซอยทะลุ นั้น มีจำนวนคนผ่านไปมาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 2

<u>ซอยตัน</u>	- บ้านในซอยตันซึ่งอยู่ชิดกับถนนที่มีคนผ่านไปมาก มีสถิติโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านในซอยซึ่งมีคนผ่านไปน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน เนื่องจาก ถนนที่มีคนผ่านไปมากบางสายจะมีคุณสมบัติอย่างอื่นที่เป็นจุดอ่อน เช่น มีบ้านอยู่เพียงฝั่งเดียวของถนน และไม่ได้หันหน้าบ้านหาถนน ทำให้ถนนอันตรายเพราะปราศจาก "ดวงตา" (สรุปประกอบที่ 24, 25)
<u>ซอยทะลุ</u>	- กลุ่มบ้านในซอยทะลุซึ่งอยู่ชิดกับถนนที่มีคนผ่านไปมาก เกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่อยู่ในซอยซึ่งมีคนผ่านไปน้อย เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
<u>ถนนประธาน</u>	- กลุ่มบ้านริมถนนประธานที่มีคนผ่านไปมาก จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่า กลุ่มบ้านที่มีคนผ่านไปน้อย เป็นไปตามสมมุติฐาน
<u>ถนนรองประธาน</u>	- กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่มีคนผ่านไปมาก กลับมีโอกาสดังกล่าวมากกว่ากลุ่มที่มีคนผ่านไปน้อยกว่า แต่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน อาจจะเป็นเพราะถนนรองประธานเส้นที่มีคนผ่านไปมากนั้น มีจุดบกพร่อง คือ เข้าถึงได้ง่ายเพราะคานหลังกลุ่มอาคารติดกับริมเขตกั้น ซึ่งเข้าถึงได้ง่าย

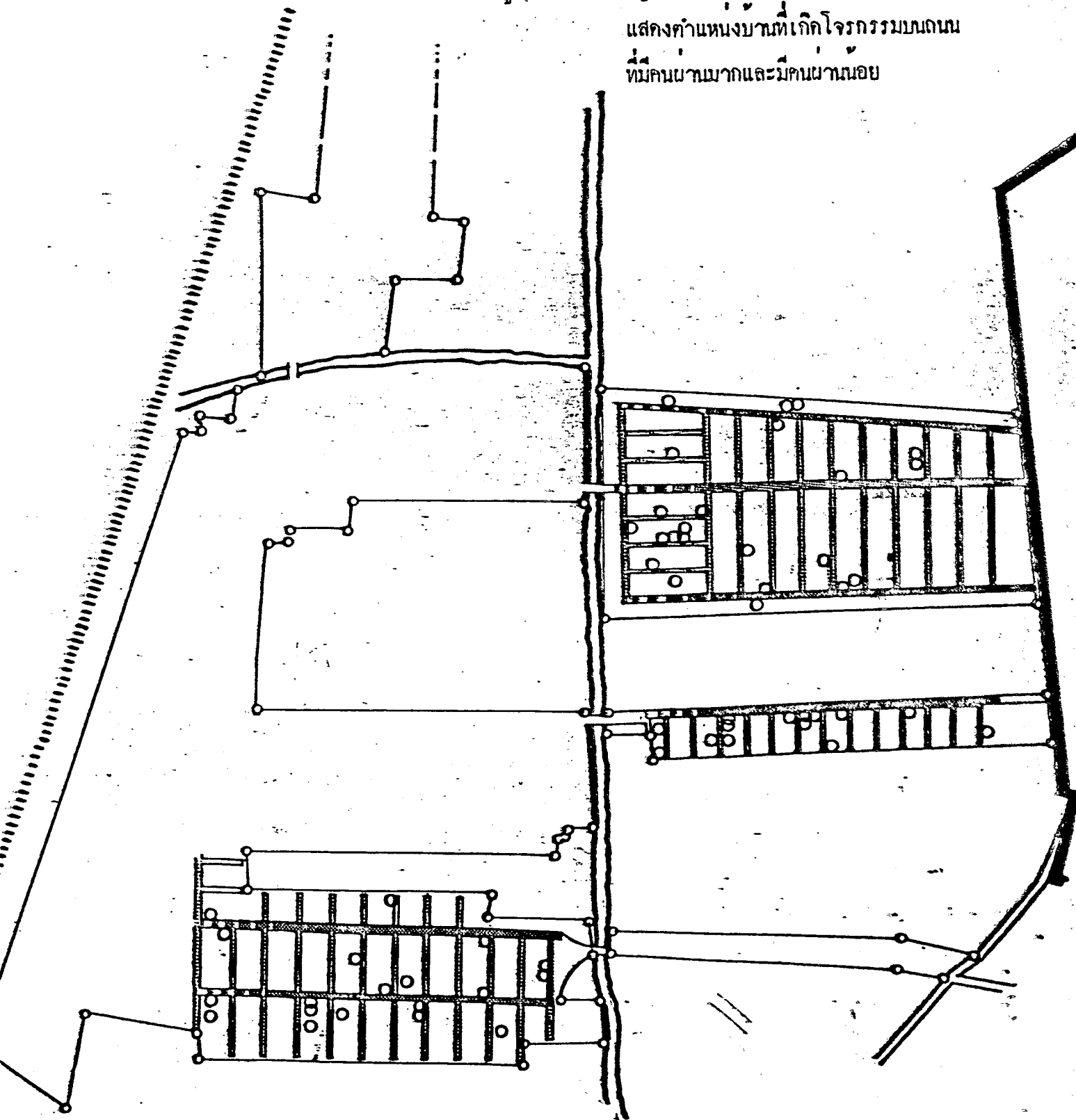
¹ Oscar Newman, "Image and Milieu", Defensible Space, 2d ed., (New York : Macmillan Publishing, Co. Inc., 1976), P. 113.

- กลุ่มที่ 1
- กลุ่มที่ 2
- กลุ่มที่ 3
- คนสัญจรส่วนน้อย
- คนสัญจรส่วนมาก

สถานการณ์ที่ 2
 แสดงถึงปริมาณการบริโภคที่คำนวณ 4 ชนิด ที่แต่ละชนิด
 มีระดับของจำนวนคนสัญจรส่วนน้อยเท่ากัน

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนน
ที่มีคนมากและมีคนน้อย

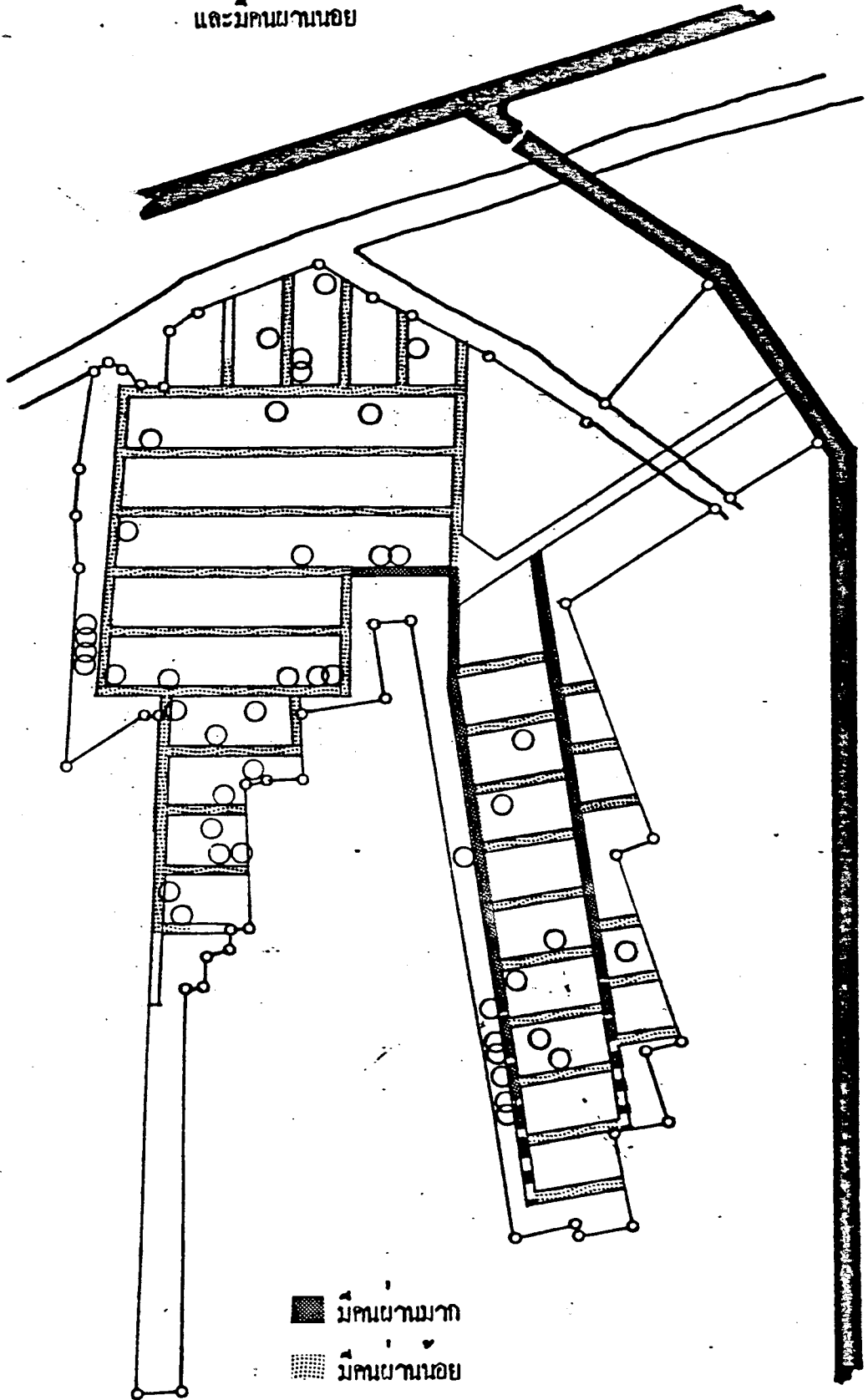
■ คนมาก

▨ คนน้อย

รูปที่ 25

หมู่บ้านเมืองทอง

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมรถยนต์ที่มียานยนต์มาก
และมีคนยานน้อย

■ บ้านที่มีรถยนต์มาก
 ▨ บ้านที่มีรถยนต์น้อย

สรุป

ในชอยตันและชอยทะเลส่วนใหญ่จะมีปริมาณคนที่สัญจรผ่านถนนในกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก จะมีแตกต่างกันมาก ๆ ก็คือ บริเวณปลายชอยทั้ง 2 ข้าง ว่าจะไปอยู่ติดกับถนนที่มีคนผ่านมากกับกลุ่มบ้านภายในชอย ซึ่งไม่มีคนผ่านมากนัก และที่แตกต่างกันมากก็คือ ระหว่างถนนประธาน และถนนรองประธาน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า ในถนนสายประธานด้วยกัน กลุ่มที่มีคนผ่านมากจะเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่มีคนผ่านน้อย สำหรับถนนรองประธานนั้น สถิติการเกิดระหว่างกลุ่มที่มีคนผ่านมากกับคนผ่านน้อย มีโอกาสเกิดโจรกรรมไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากข้อแตกต่างของจำนวนคนก็ไม่ห่างกันมากนัก และมีข้อนำสังเกตประการหนึ่งก็คือ ระหว่างถนนประธานของหมู่บ้านเสรีทั้ง 2 กลุ่ม กับถนนประธานของหมู่บ้านเมืองทอง ซึ่งมีอัตราความถี่ของคนสัญจรบริเวณปากทางใกล้เคียงกัน แต่ของหมู่บ้านเสรีทั้ง 2 กลุ่ม ตรงปลายถนนก็ยังมีคนสัญจรผ่านอีกมาก เพราะยังมีส่วนอื่นของหมู่บ้านอยู่ถัดเข้าไปอีกเป็นจำนวนมาก ผิดกับของหมู่บ้านเมืองทองที่บริเวณปลายถนนจะมีคนผ่านไปมาน้อย เพราะมีจำนวนบ้านเหลืออยู่น้อย ที่จะต้องเดินทางไปถึง ดังนั้น "ดวงตา" บริเวณปลายถนนประธานของหมู่บ้านเมืองทอง จึงมีคุณสมบัติต่ำกว่าของหมู่บ้านเสรี ผลก็คือ อัตราการเกิดโจรกรรมบนถนนประธานของหมู่บ้านเมืองทอง เกิดมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณปลายถนน (สรุปประกอบที่ 25)

ตารางที่ 8

ตารางความถี่การสัญจรบนถนนประธานและรองประธานกลุ่มต่าง ๆ ในแต่ละช่วงเวลา

			9-12	12-15	15-18	18-21	21-06	วันที่ทำการสำรวจ		
เสรี 1	ถนนประธาน	คน	75	83	109			11	พ.ค.	22
		รถยนต์	378	403	486					
	ถนนรอง	คน	77	92	85			11	พ.ค.	22
		รถยนต์	127	166	253					
	ประธาน 1	คน	48	39	62			11	พ.ค.	22
		รถยนต์	27	28	36					
เสรี 2	ถนนประธาน	คน	110	87	146			10	พ.ค.	22
		รถยนต์	319	294	378					
	ถนนรอง	คน	102	83	71			14	พ.ค.	22
		รถยนต์	208	205	272					
	ประธาน	คน	74	86	82			14	พ.ค.	22
		รถยนต์	102	91	98					
เมืองทอง	ถนน	คน	74/30	67/17	76/20			30	เม.ย.	22
		รถยนต์	46/52	34/72	70/88					
	ถนนรอง	คน	17	45	71			30	เม.ย.	22
		รถยนต์	8	24	48					
	ประธาน 1	คน	14	16	11			30	เม.ย.	22
		รถยนต์	27	31	35					

หมายเหตุ บริเวณปลายถนนและต้นถนน จะมีจำนวนรถต่างกัน โดยในหมู่บ้านเสรีทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันน้อย แต่ในหมู่บ้านเมืองทองมีจำนวนรถบริเวณต้นถนนกับปลายถนนต่างกันมาก

3.2 ความกว้างถนน¹

เมื่อตัวแปรคุมเป็นความกว้างของถนน ซึ่งกำหนดขึ้นจากความชัดเจนในการมองเห็นในระยะที่ผู้ไม่รู้จักกันต้องมีความระมัดระวัง (Public Distance)² ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะด้วยกันคือ แคบ ปานกลาง และกว้าง โดยตั้งสมมุติฐานว่า กลุ่มบ้านริมถนนแคบ จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านริมถนนกว้าง เนื่องจากมีความระมัดระวังในระดับสูงกว่า

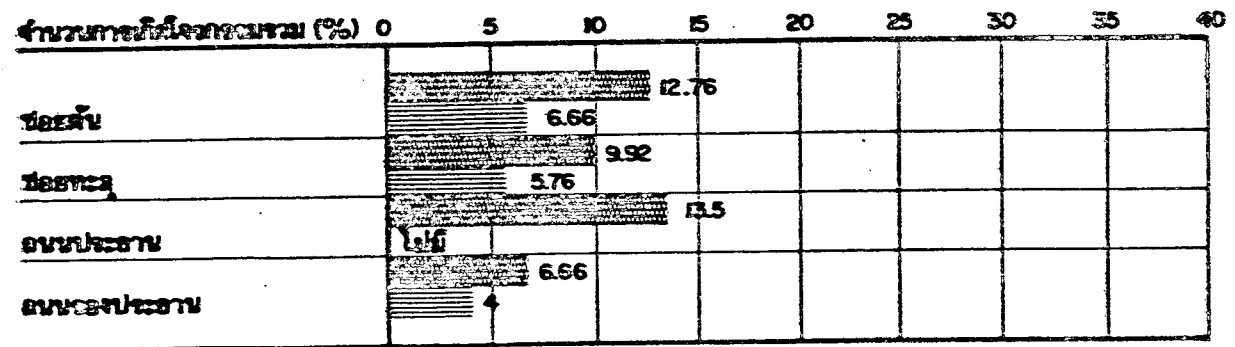
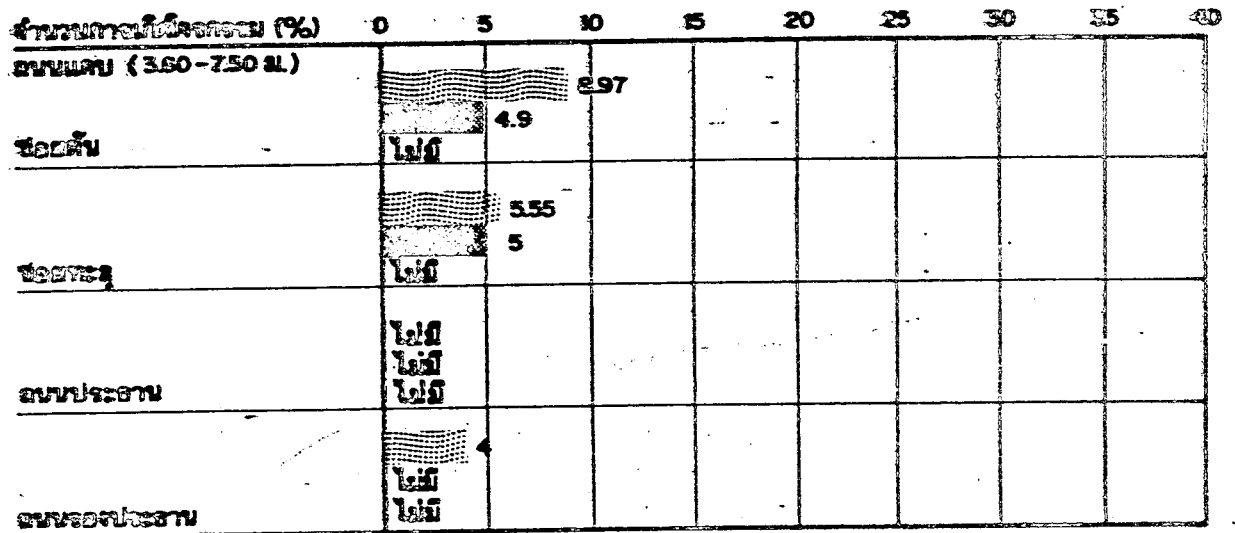
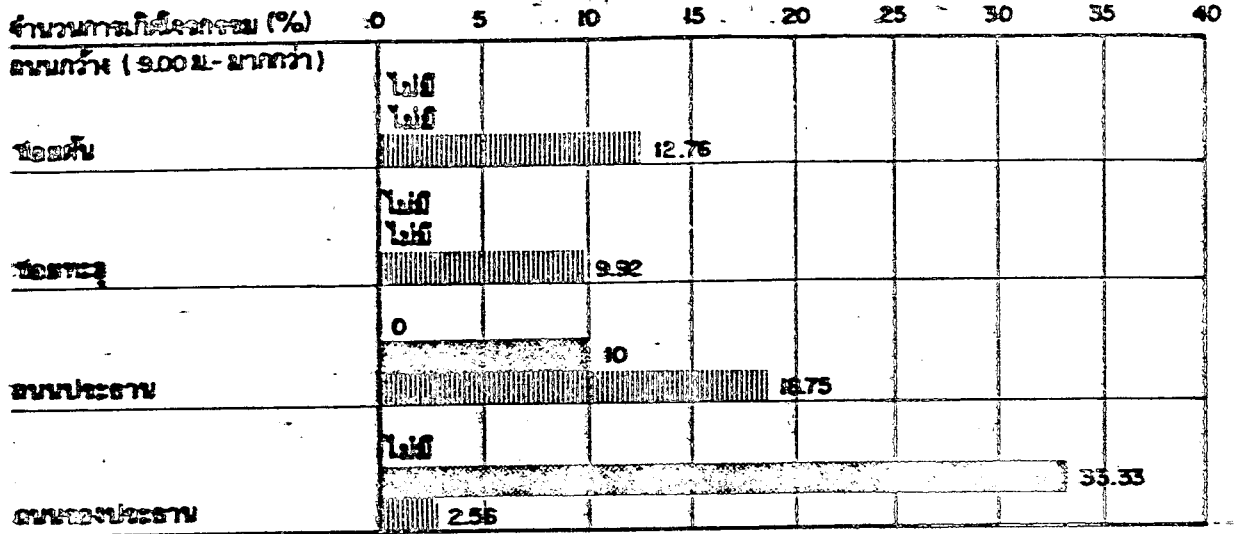
ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 3

ชอยตัน	- กลุ่มบ้านในชอยตันแคบ จะเกิดโจรกรรมน้อยกว่า ชอยตันกว้าง
ชอยทะเล	- กลุ่มบ้านในชอยทะเลแคบ จะเกิดโจรกรรมน้อยกว่า ชอยทะเลกว้าง
ถนนประธาน	- กลุ่มบ้านริมถนนประธานมีแต่กว้างเท่านั้น ไม่มีข้อเปรียบเทียบ
ถนนรองประธาน	- กลุ่มบ้านริมถนนสายรองประธานที่มีขนาดแคบ จะเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่มีขนาดกว้าง

¹ ความกว้างถนน เกี่ยวกับการป้องกันโจรกรรม แบ่งความกว้างออกเป็น 3 ระดับ โดยยึดจากระยะของความระมัดระวังของคนที่ไม่รู้จักกัน (Public Distance) ถ้าระยะใกล้มาก จะระมัดระวังตัวมาก ได้แก่

- ระยะใกล้ มีระยะ 3.60 - 7.50 เมตร
- ระยะปานกลาง คือระยะตั้งแต่ 7.50 - 9.00 เมตร
- ระยะไกล มีระยะตั้งแต่ 9.00 เมตรขึ้นไป

² Edward T. Hall. The Hidden Dimension : Distance in Man.

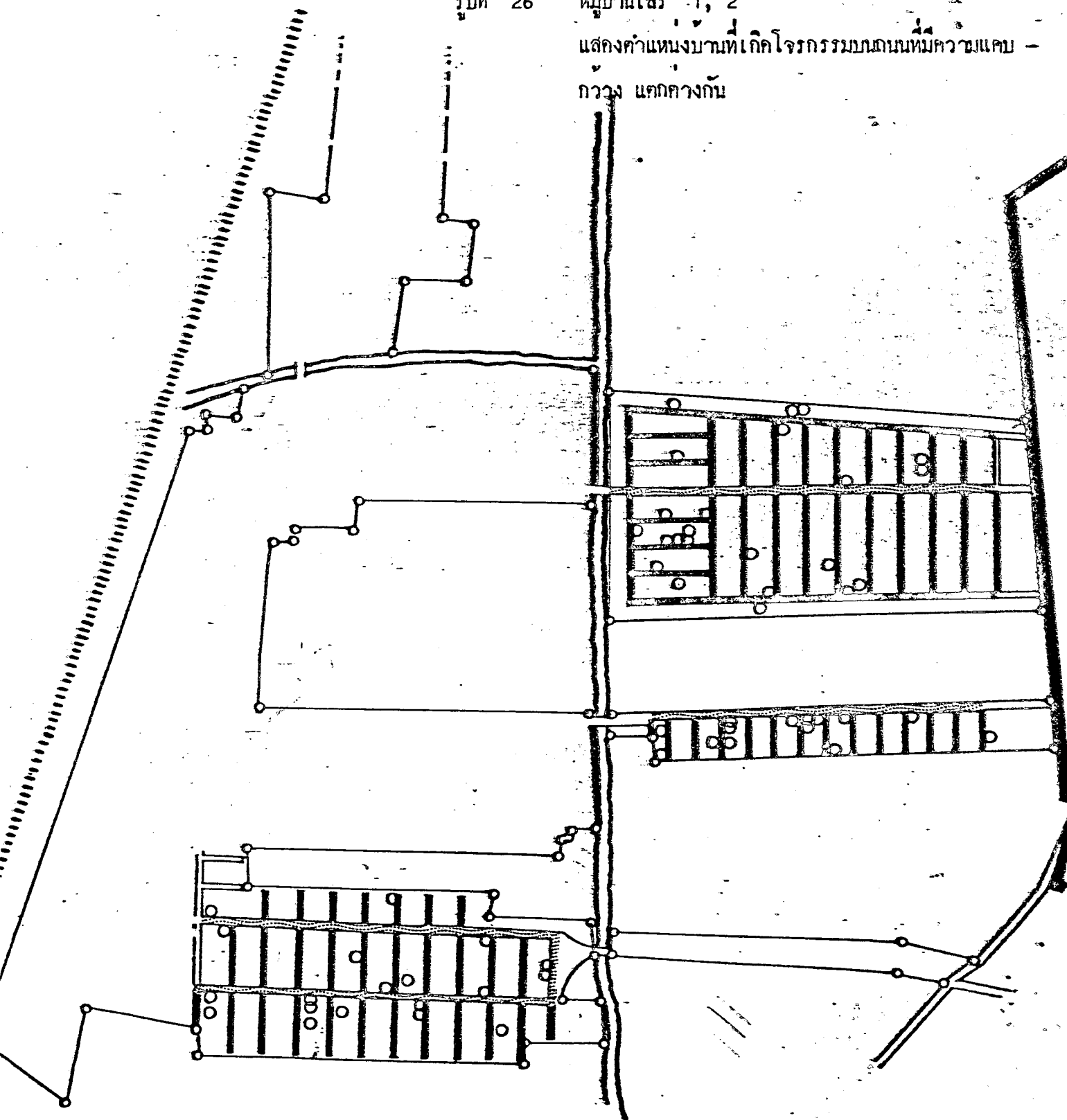

- หมู่บ้าน ๑
- หมู่บ้าน ๒
- หมู่บ้านเมืองทอง
- ขนาดแก้ว (9.00 ลิตร- มากกว่า)
- ขนาดแก้ว (3.60 ลิตร- 7.50 ลิตร)

ตารางกราฟที่ 3
แสดงสถิติโครงการที่มีลักษณะถนนที่ 4 ซิมิล
ที่มีขนาดความกว้างแตกต่างกัน

รูปที่ 26 หมู่บ้านเสรี 1, 2

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนหนทางแคบ -
กว้าง แยกต่างกัน

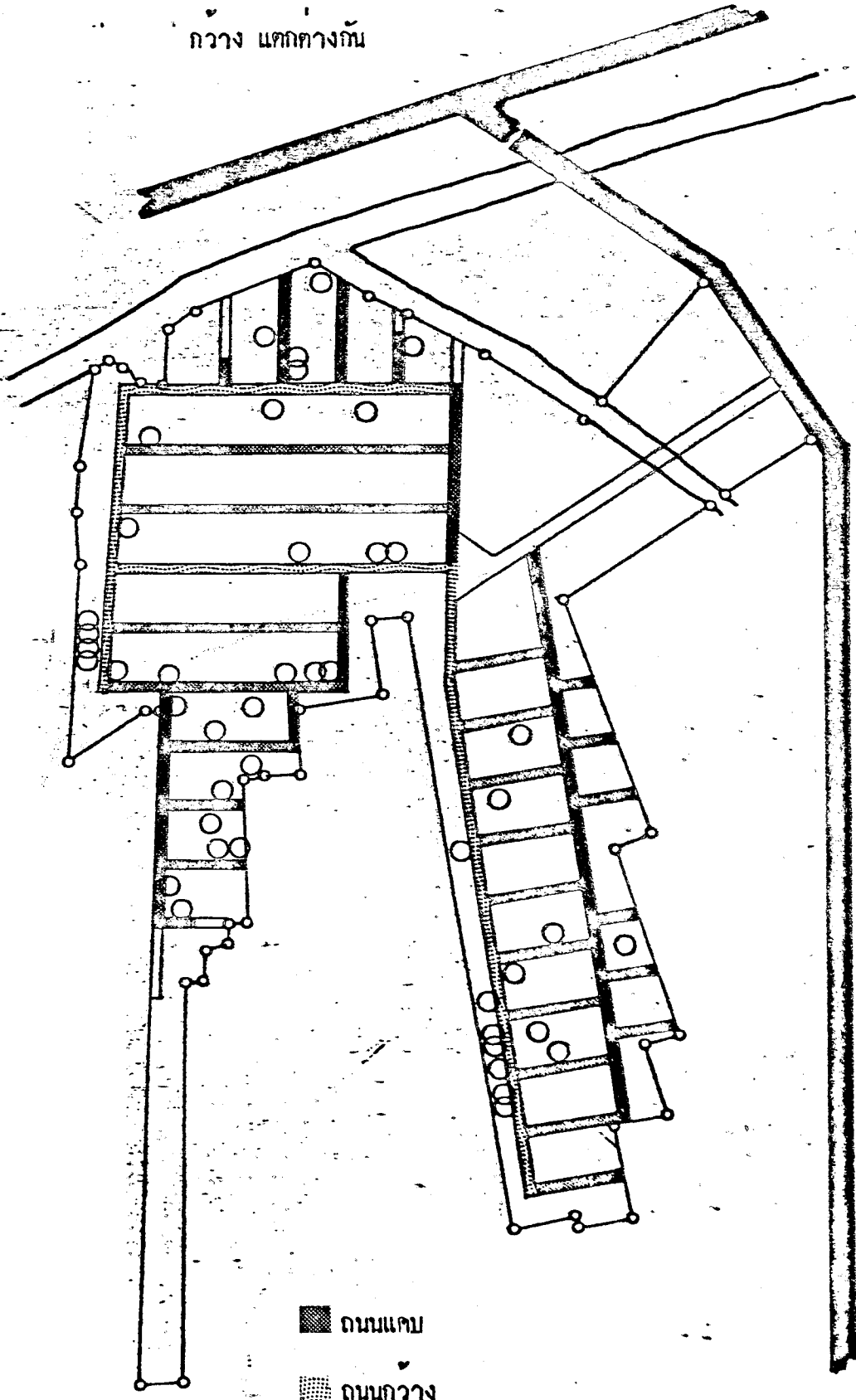

■ ถนนแคบ
 ▨ ถนนกว้าง

รูปที่ 27

หมู่บ้านเมืองทอง

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนที่มีความแคบ -
กว้าง แตกต่างกัน

■ ถนนแคบ

▨ ถนนกว้าง

สรุป

ผลการวิเคราะห์ที่โดยทั่วไปปรากฏว่า เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ บ้านที่อยู่ริมถนนแคบ ซึ่งทำให้ความชัดเจนในการมอง ตลอดจนความระมัดระวังเนื่องจากระยะทางที่ใกล้มาก มีโอกาสในการเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านที่อยู่ริมถนนกว้าง

3.3 จำนวนบ้านในกลุ่ม¹

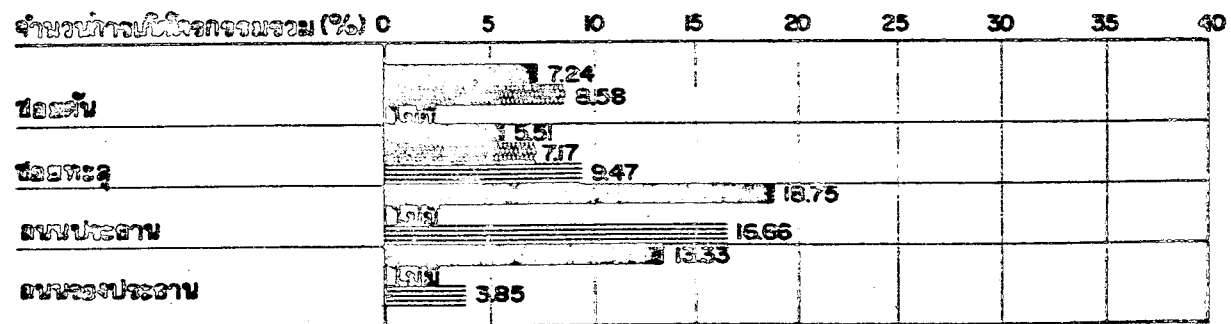
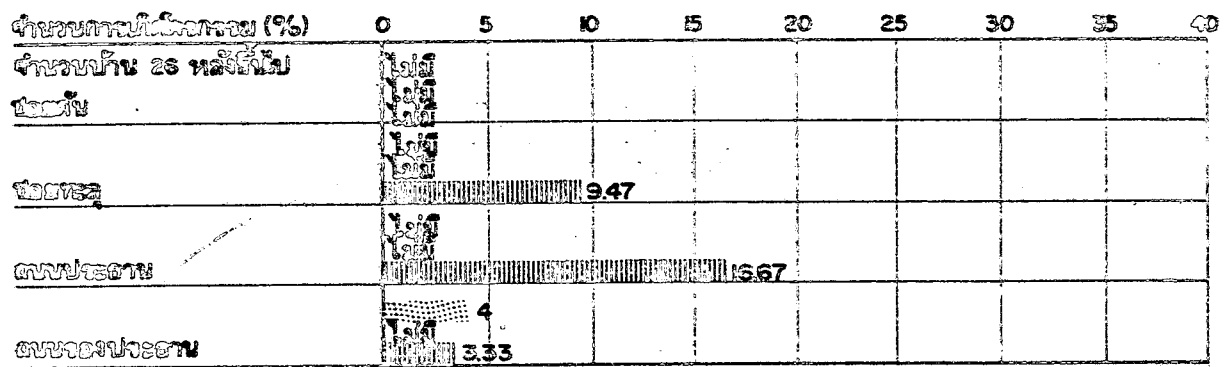
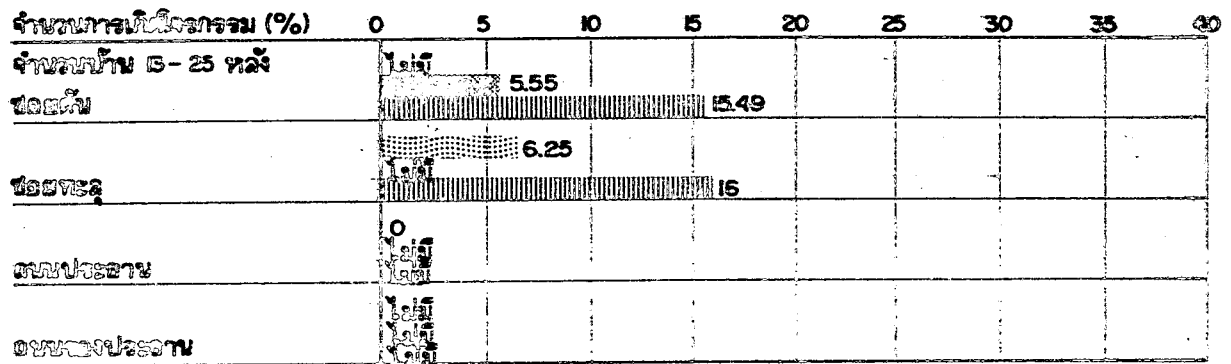
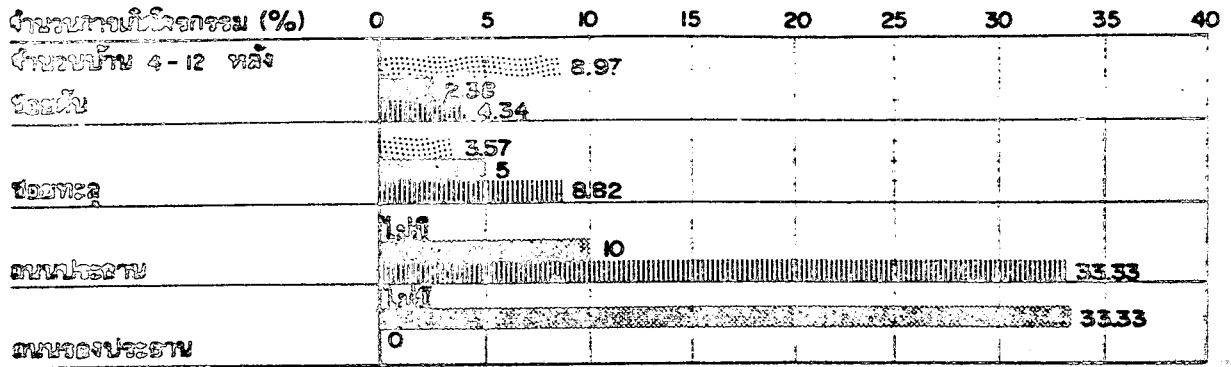
จากสมมติฐานกำหนดให้ กลุ่มบ้านที่มีจำนวนน้อยมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่มีจำนวนมาก เนื่องจากในกลุ่มบ้านจำนวนน้อยมีระดับของการจกจำกันภายในกลุ่มสูงกว่ากลุ่มบ้านจำนวนมาก² เมื่อมีคนแปลกปลอมเข้ามาจะจับตาสังเกต ทำให้โอกาสในการเกิดโจรกรรมมีน้อย

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 4

ชอยตัน	- ในชอยตันที่มีจำนวนบ้านน้อย มีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าชอยตันที่มีจำนวนบ้านมาก
ชอยทะเล	- ในชอยทะเลที่มีจำนวนบ้านน้อย จะเกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
ในชอยทะเลที่มีจำนวนบ้านปานกลางจะเกิดโจรกรรมมากที่สุด
ในชอยทะเลที่มีจำนวนบ้านมาก จะเกิดโจรกรรมระดับปานกลาง
ถนนประธาน	- ในถนนสายประธานที่มีจำนวนบ้านน้อย จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่า ถนนสายที่มีจำนวนบ้านมาก
ถนนรองประธาน	- ในถนนสายรองประธานที่มีจำนวนบ้านน้อย จะมีโอกาสเกิดมากกว่า ถนนสายที่มีจำนวนบ้านมาก

¹ จำนวนบ้านในกลุ่ม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ จากสภาพความเป็นจริงที่ได้สำรวจมา คือ จำนวนมาก คือ มีบ้านในกลุ่มตั้งแต่ 25 หลังขึ้นไป
จำนวนปานกลาง คือมีบ้านในกลุ่มตั้งแต่ 12 - 25 หลัง
จำนวนน้อย คือ มีบ้านในกลุ่มตั้งแต่ 4 - 12 หลัง

² Oscar Newman, "Territoriality", Defensible Space, 2d ed., (New York : Macmillan Publishing Co. Ltd., 1976), pp. 71 - 77.

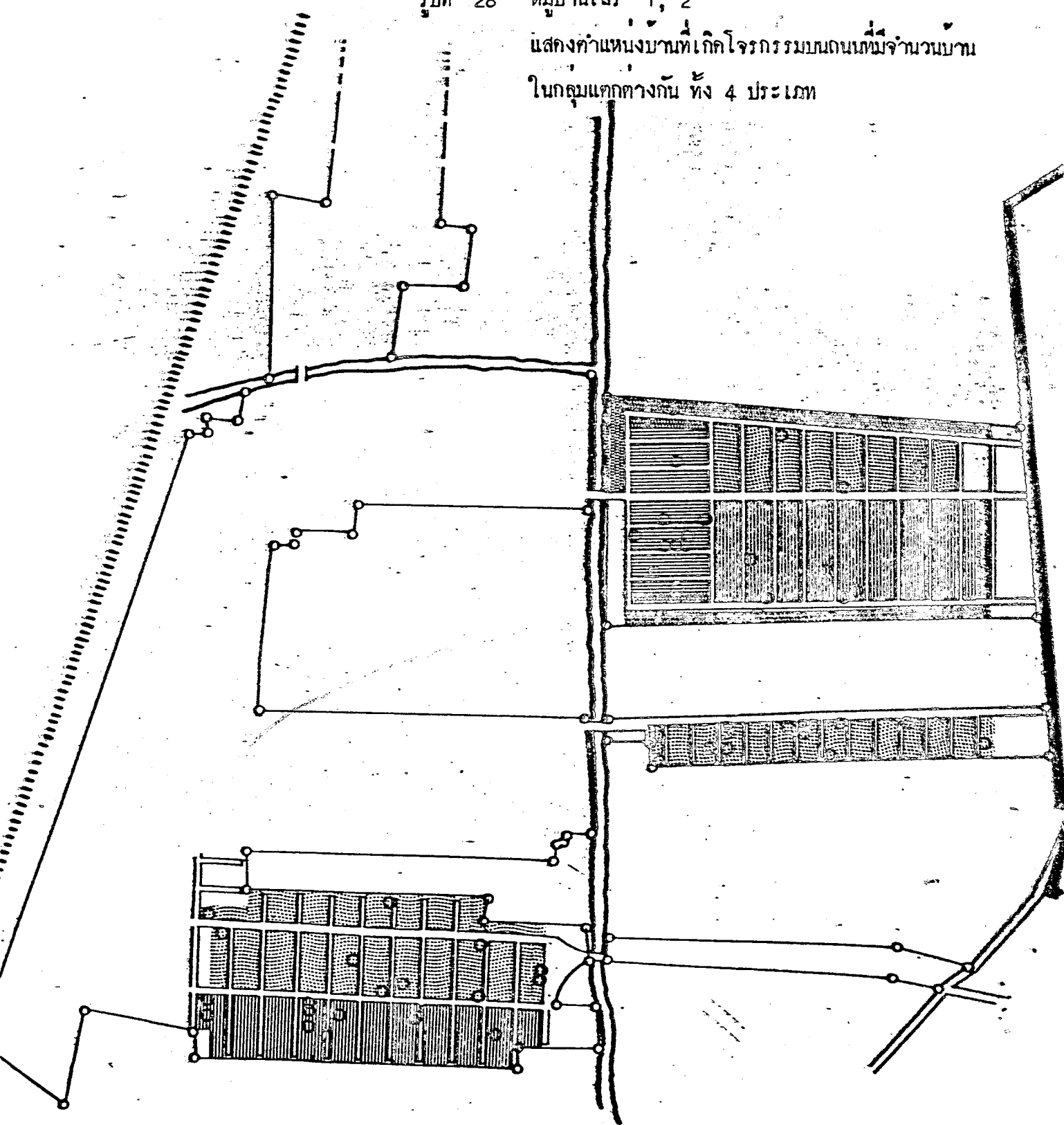

- หมู่บ้านเลขที่ 1
- หมู่บ้านเลขที่ 2
- หมู่บ้านเมืองทอง
- จำนวนประชากรในกลุ่มบ้าน 4-12 หลัง
- จำนวนประชากรในกลุ่มบ้าน 13-25 หลัง
- จำนวนประชากรในกลุ่มบ้าน 26 หลังขึ้นไป

ตารางกราฟที่ 4
แสดงจำนวนการเกิดโรครวมบนถนนทั้ง 4 ชนิด
ซึ่งมีจำนวนบ้านในกลุ่มแตกต่างกัน

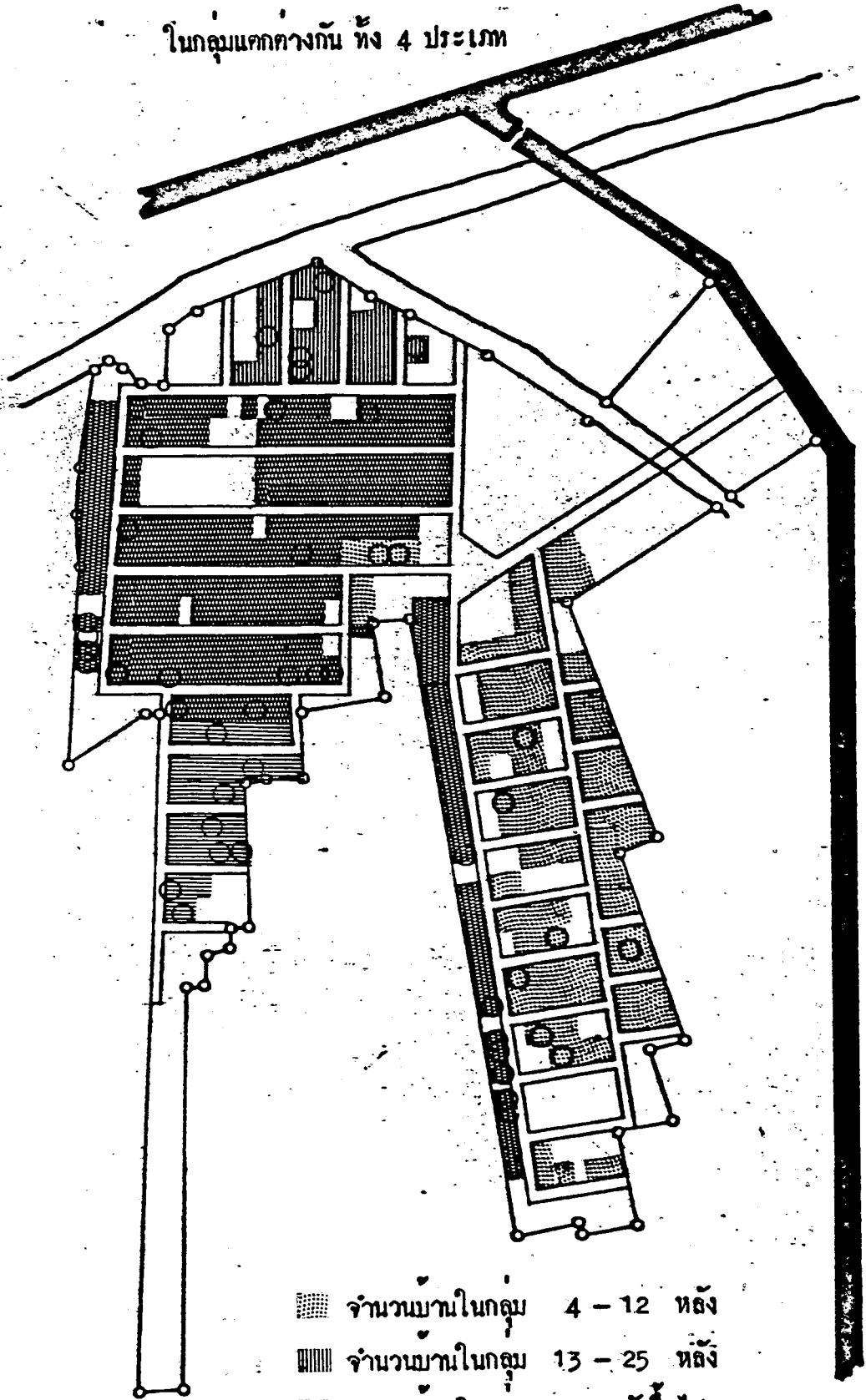
รูปที่ 28 หมู่บ้านเสรี 1, 2

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนที่มีจำนวนบ้าน
ในกลุ่มแตกต่างกัน ทั้ง 4 ประเภท

- ▨ จำนวนบ้านในกลุ่ม 4 - 12 หลัง
- ▤ จำนวนบ้านในกลุ่ม 13 - 25 หลัง
- ▧ จำนวนบ้านในกลุ่ม 26 หลังขึ้นไป

รูปที่ 29 หมู่บ้านเมืองทอง
แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนที่มีจำนวนบ้าน
ในกลุ่มแตกต่างกัน ทั้ง 4 ประเภท

- ▨ จำนวนบ้านในกลุ่ม 4 - 12 หลัง
- ▨ จำนวนบ้านในกลุ่ม 13 - 25 หลัง
- ▨ จำนวนบ้านในกลุ่ม 26 หลังขึ้นไป

สรุป

ในชอยตันและชอยทะเล ซึ่งการป้องกันโจรกรรมในกลุ่มทั้งสองนี้ มักจะอาศัยระดับความ จดจำ อันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน (ดูรูปประกอบที่ 13) ผลก็เป็น ไปตามทฤษฎีที่ว่า กลุ่มที่มีจำนวนน้อย มีโอกาสเกิดน้อยกว่ากลุ่มที่มีจำนวนมาก แต่สำหรับในถนนประธาน และรองประธานนั้น การป้องกันโจรกรรมในกลุ่มอาศัยจากกิจกรรม (Activity) ต่าง ๆ ที่จะ สร้าง "ดวงตา" แก่ถนน ดังนั้น ถ้ามีจำนวนบ้านในกลุ่มมาก ก็ยิ่งเพิ่มปริมาณ "ดวงตา" บนถนน ผลการวิเคราะห์ที่ออกมาตามแนวของทฤษฎีดังกล่าว คือ ในถนนประธานและรองประธานนั้น กลุ่มที่มี จำนวนบ้านมาก จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่มีจำนวนบ้านน้อย

3.4 ความยาวถนน¹

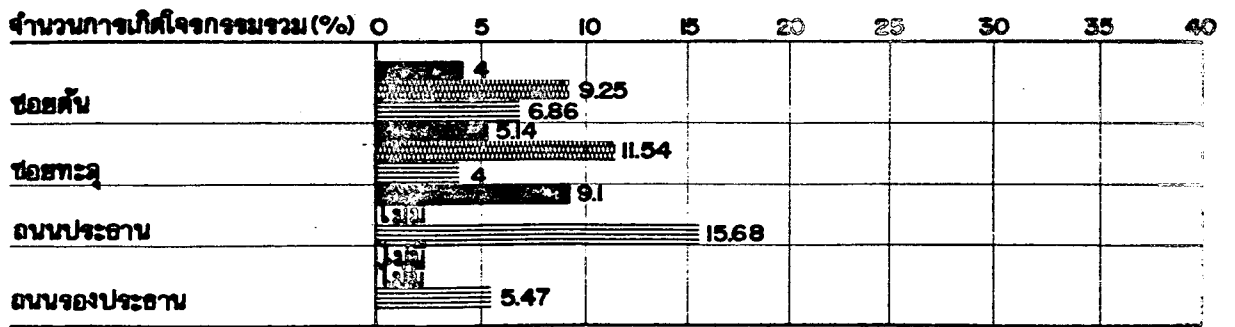
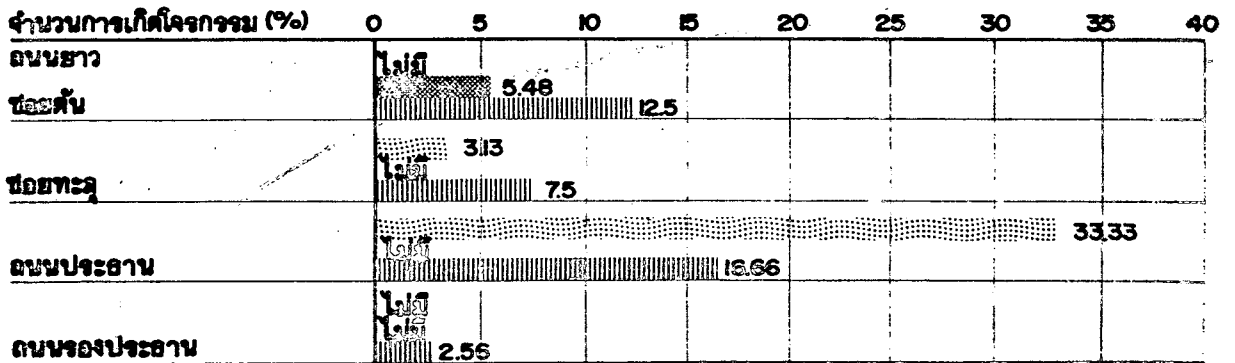
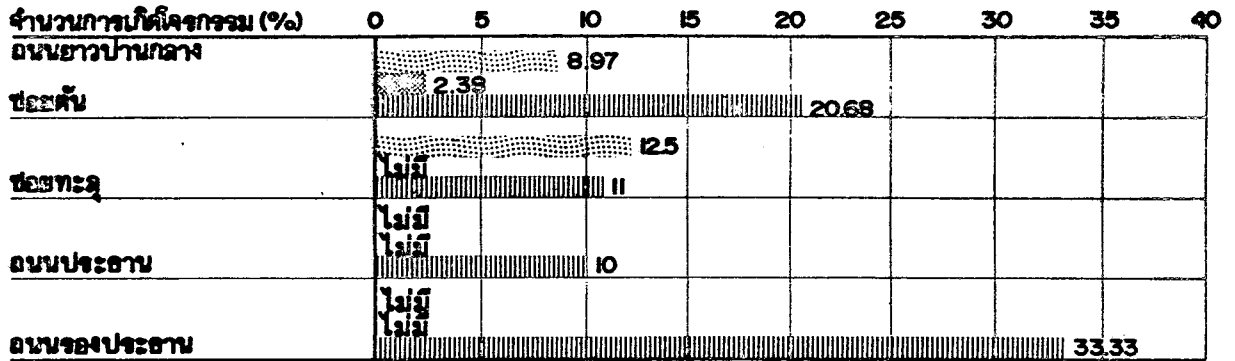
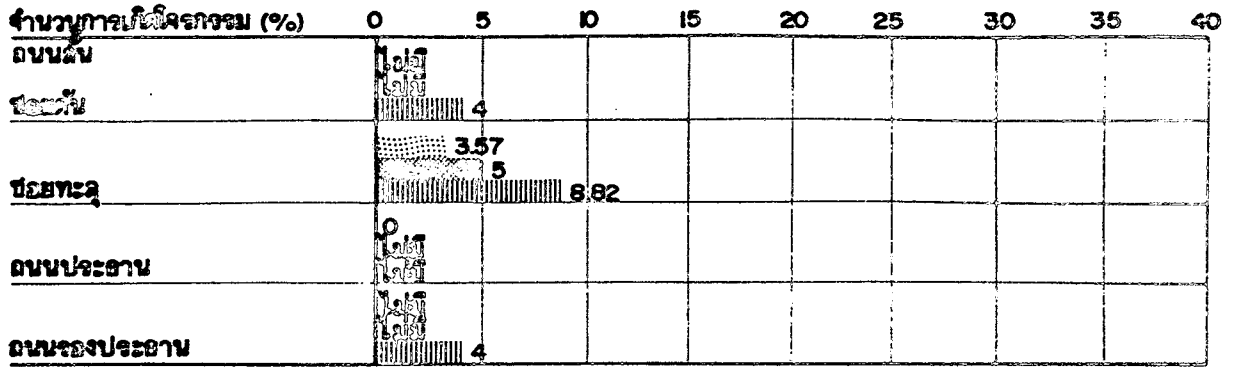
เมื่อตัวแปรคุมเป็นความยาวถนนขนาดต่าง ๆ สมมุติฐานก็ตั้งไว้ว่า ถนนที่มีขนาด สั้น จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าถนนยาว เนื่องจากไม่มีลักษณะ²โศกเคี้ยวออกไป ยิ่งคุมไว้ซึ่ง ความเป็นกลุ่มที่ชัดเจน จึงน่าจะเกิดน้อยกว่าถนนยาว (ดูรูปที่ 30, 31 ประกอบ)

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 5

ชอยตัน	- กลุ่มบ้านในชอยตันสั้นที่สุด จะเกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
กลุ่มบ้านในชอยตันความยาวขนาดกลาง จะเกิดโจรกรรมมากที่สุด
กลุ่มบ้านในชอยตันที่มีความยาวมาก จะเกิดโจรกรรมระดับปานกลาง |
|--------|--|

¹ ความยาวถนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ถนนสั้น ถนนที่มีความยาวปานกลาง ถนนยาว โดยพิจารณาจากสภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีความยาวถนน แต่เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ใกล้เคียงกัน 3 กลุ่ม ตลอดจน พิจารณาถึงระยะเวลาที่จะใช้หนี้ของชโมย เพราะระยะทางยาว ๆ จะต้องใช้เวลานานในการ หนี้มากกว่าระยะสั้น ๆ ทำให้หนี้ไม่ทัน

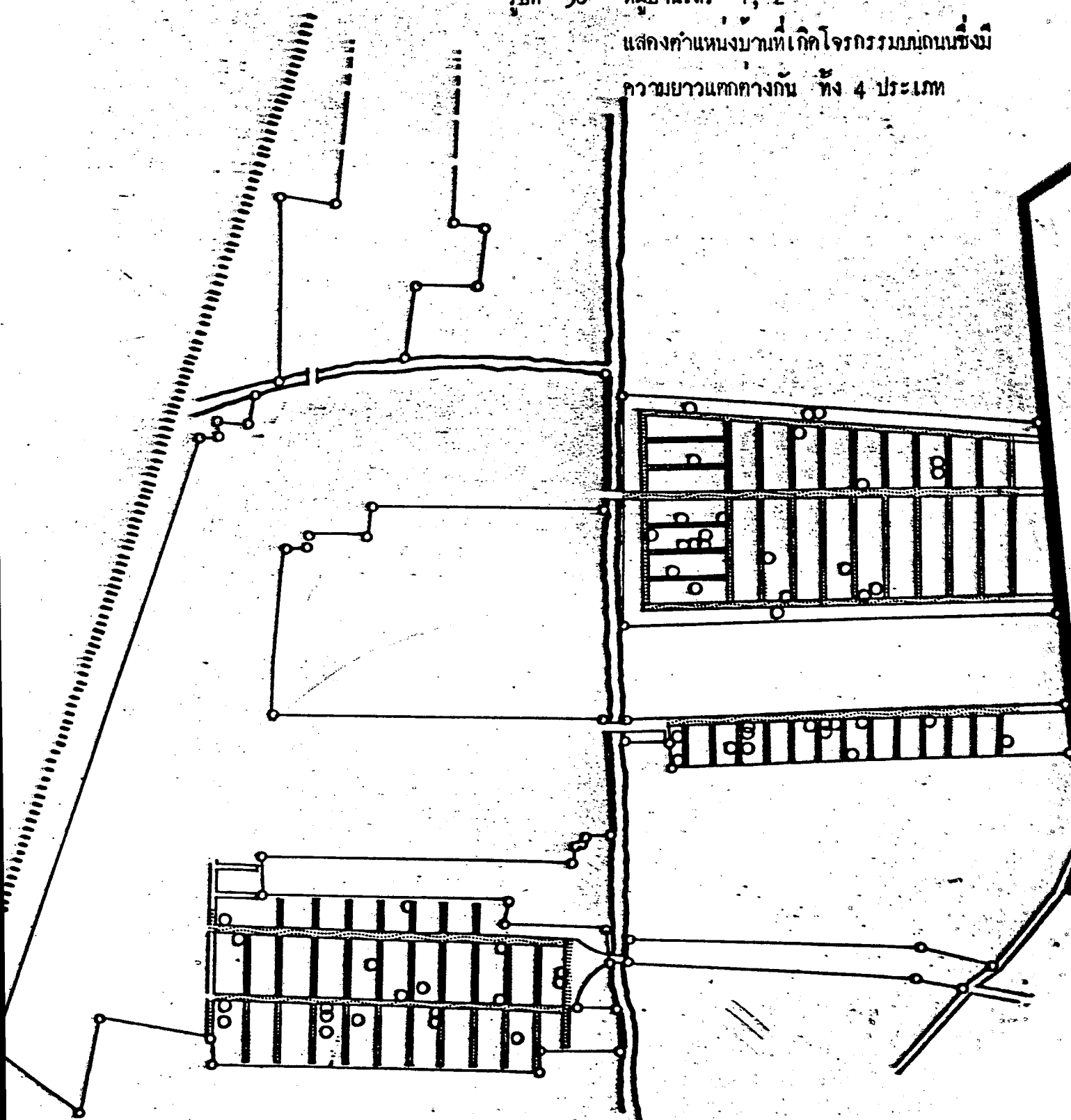
² Jane Jacob, "The Use of City Neighbourhood", The Death and Life of Great American Cities, (London : Penquin Book Ltd., 1965), P. 130.

- หมู่บ้านเสรี 1
- หมู่บ้านเสรี 2
- หมู่บ้านเมืองทอง
- จำนวนโรคกรรมที่เกิดบนถนนชั้น
- จำนวนโรคกรรมที่เกิดบนถนนยาวปานกลาง
- จำนวนโรคกรรมที่เกิดบนถนนยาว

ตารางกราฟที่ 5
แสดงจำนวนการเกิดโรคกรรมบนถนน
ทั้ง 4 ชนิดที่มีความยาวแตกต่างกัน

แสดงตำแหน่งบานที่เกิดโจรกรรมถนนซึ่งมี
ความยาวแตกต่างกัน ทั้ง 4 ประเภท

- ถนนเส้น
- ▨ ถนนยาวปานกลาง
- ▩ ถนนยาวมาก

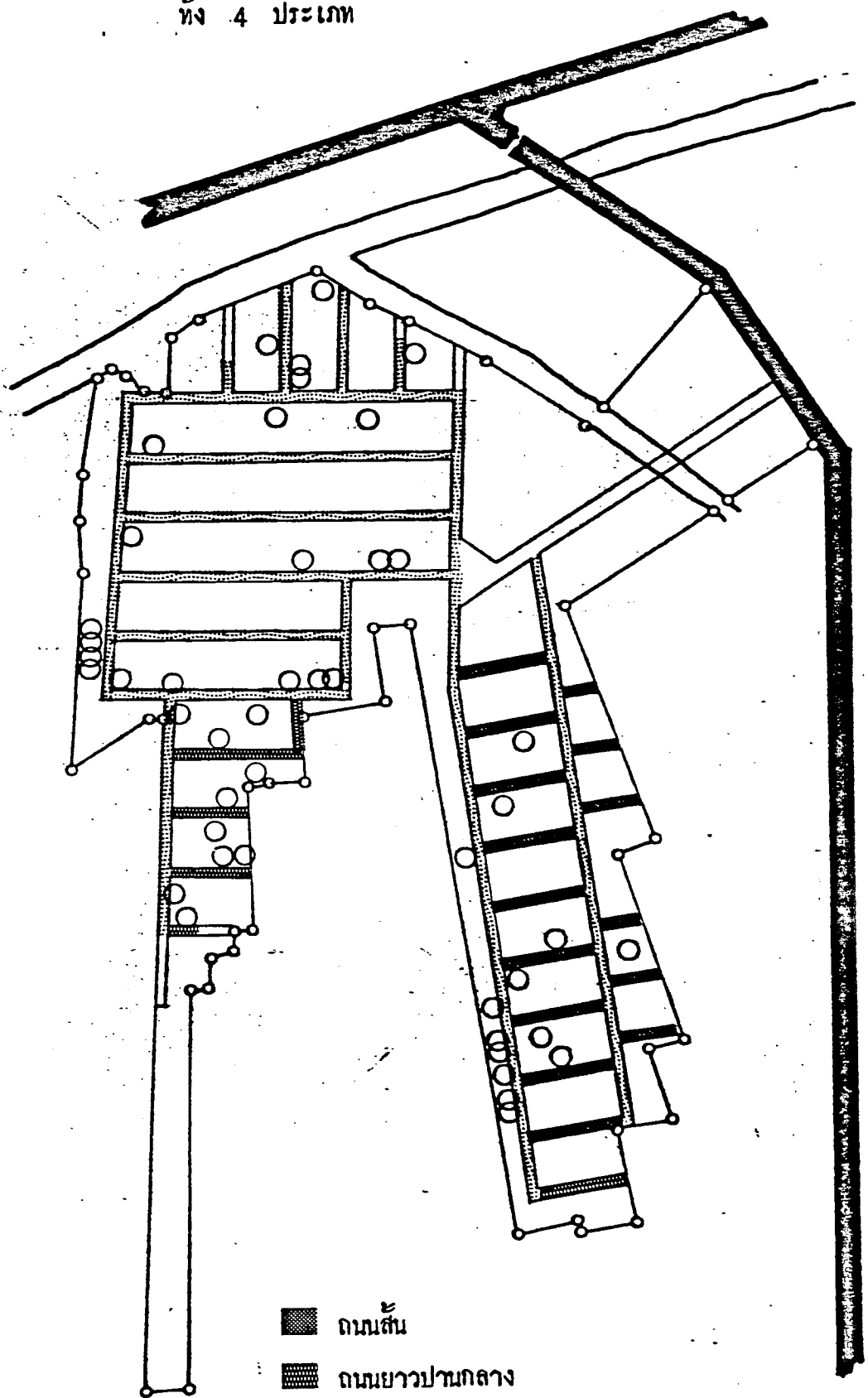
หมายเหตุ

ถ้าเกิดจากกลางขอยถึงทางแยก ใช้เวลา
ต่ำกว่า นาที เป็นถนนเส้น ถ้าใช้เวลา
เกินประมาณ นาที เป็นถนนยาวปานกลาง
ถ้าใช้เวลาเกินตั้งแต่ นาทีขึ้นไป ถือเป็นถนนยาวมาก

รูปที่ 31 หมู่บ้านเมืองทอง

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนซึ่งมีความยาวแตกต่างกัน

ทั้ง 4 ประเภท

- ถนนสั้น
- ▨ ถนนยาวปานกลาง
- ▩ ถนนยาวมาก

- ชอยทะเล - กลุ่มบ้านในชอยทะเลสั้น จะเกิดโจรกรรมในระดับปานกลาง
กลุ่มบ้านในชอยทะเลความยาวขนาดปานกลาง เกิดโจรกรรมมากที่สุด
กลุ่มบ้านในชอยทะเลความยาวมาก จะเกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
- ถนนประธาน - กลุ่มบ้านในถนนสายประธาน ซึ่งมีขนาดสั้น จะมีโอกาสเกิดน้อยกว่า
กลุ่มบ้านในถนนขนาดยาว
- ถนนรองประธาน - กลุ่มบ้านในถนนสายรองประธาน ซึ่งมีขนาดสั้นไม่มี จึงไม่มีข้อ
เปรียบเทียบ

สรุป

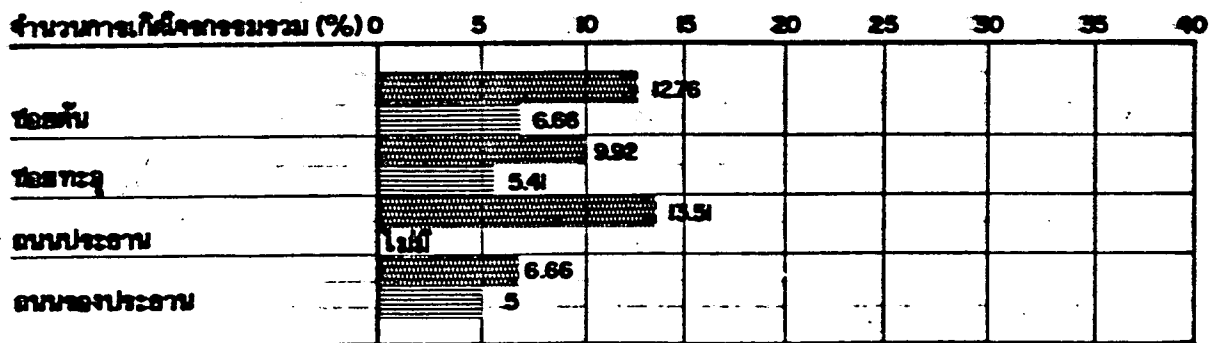
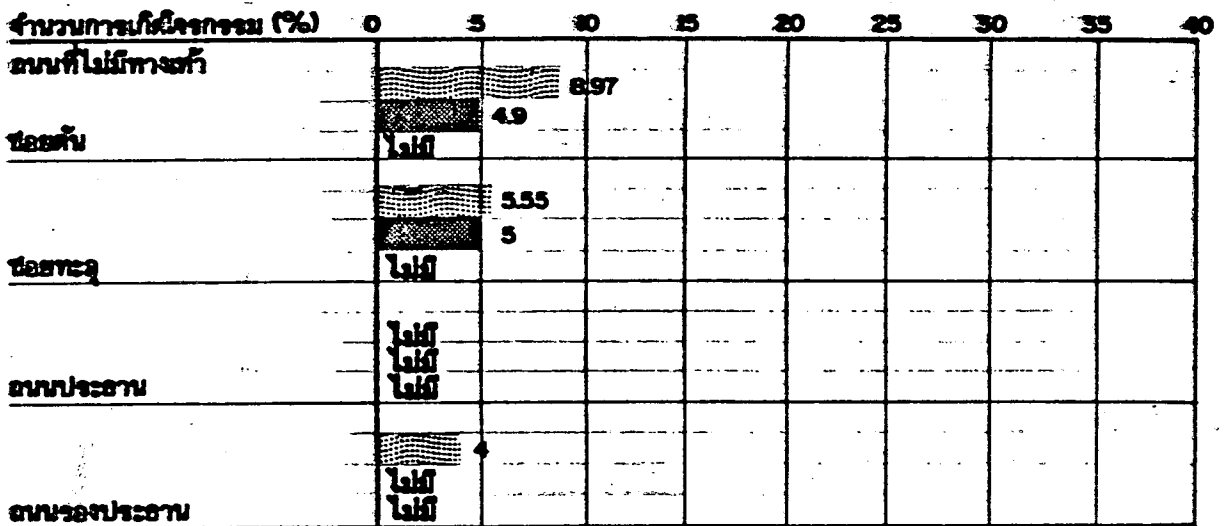
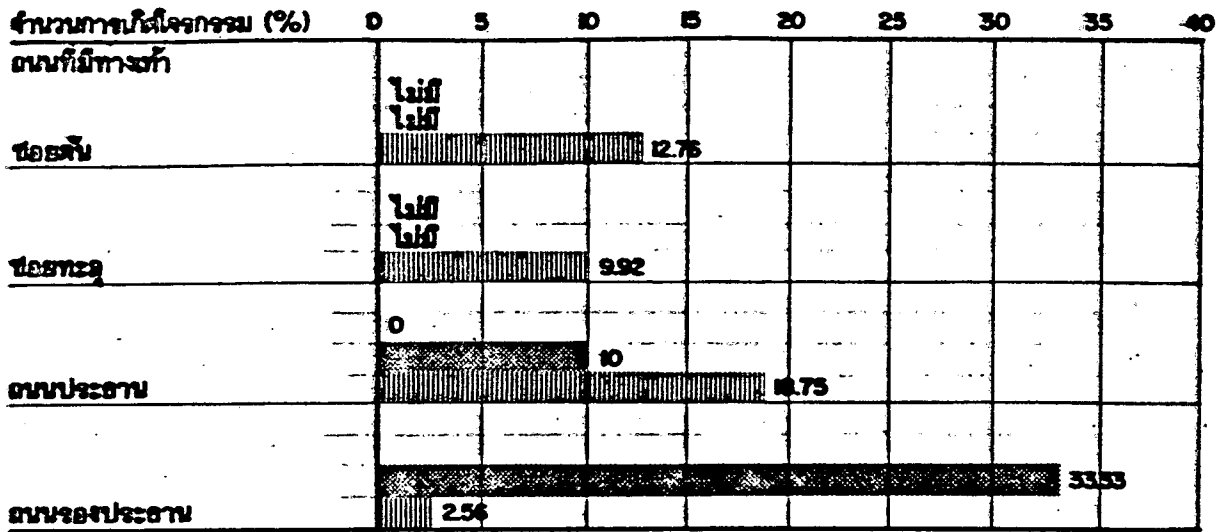
ในชอยตันทั่วไปแล้วเป็นไปตามสมมุติฐาน แต่ในชอยทะเล ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งพอจะอธิบายได้ว่า ความยาวของถนนชอยทะเล ซึ่งยาวมากเป็นอุปสรรคต่อความรวดเร็วในการหนี จึงมีโอกาสเกิดน้อย ส่วนชอยสั้นก็มีคุณสมบัติของความเป็นกลุ่มอยู่อย่างชัดเจน แต่สำหรับชอยทะเลที่มีความยาวขนาดกลาง มีคุณสมบัติป้องกันที่อ่อนลงไปกว่า 2 แบบแรก จึงมีโอกาสเกิดมากกว่า และเป็นที่น่าสังเกตว่า ในชอยทะเลยาวนั้น บ้านที่อยู่บริเวณกลางชอยมีโอกาสเกิดน้อยมาก จะเกิดก็บริเวณใกล้ทางแยกเท่านั้น เพราะบริเวณใกล้ทางแยกจะทำให้สะดวกและรวดเร็วในการหลบหนี

3.5 ถนนที่มีทางเท้ามีโอกาสเกิดน้อยกว่าถนนที่ไม่มีทางเท้า

เมื่อตัวแปรคุมเป็นทางเท้าริมถนน สมมุติฐานก็ตั้งไว้ว่า กลุ่มบ้านริมถนนที่มีทางเท้า จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านที่อยู่ริมถนนไม่มีทางเท้า เนื่องจาก การมีทางเท้าจะทำให้มีคนมาใช้ทางเท้าเพื่อเดินเล่น หรือมีเด็ก ๆ มาเล่น ทำให้เกิดกิจกรรมบางอย่างเกิดขึ้น อันเป็นการเพิ่ม "ดวงตา" ให้แก่สองข้างถนน ทำให้โอกาสในการโจรกรรมมีน้อยลง

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 6

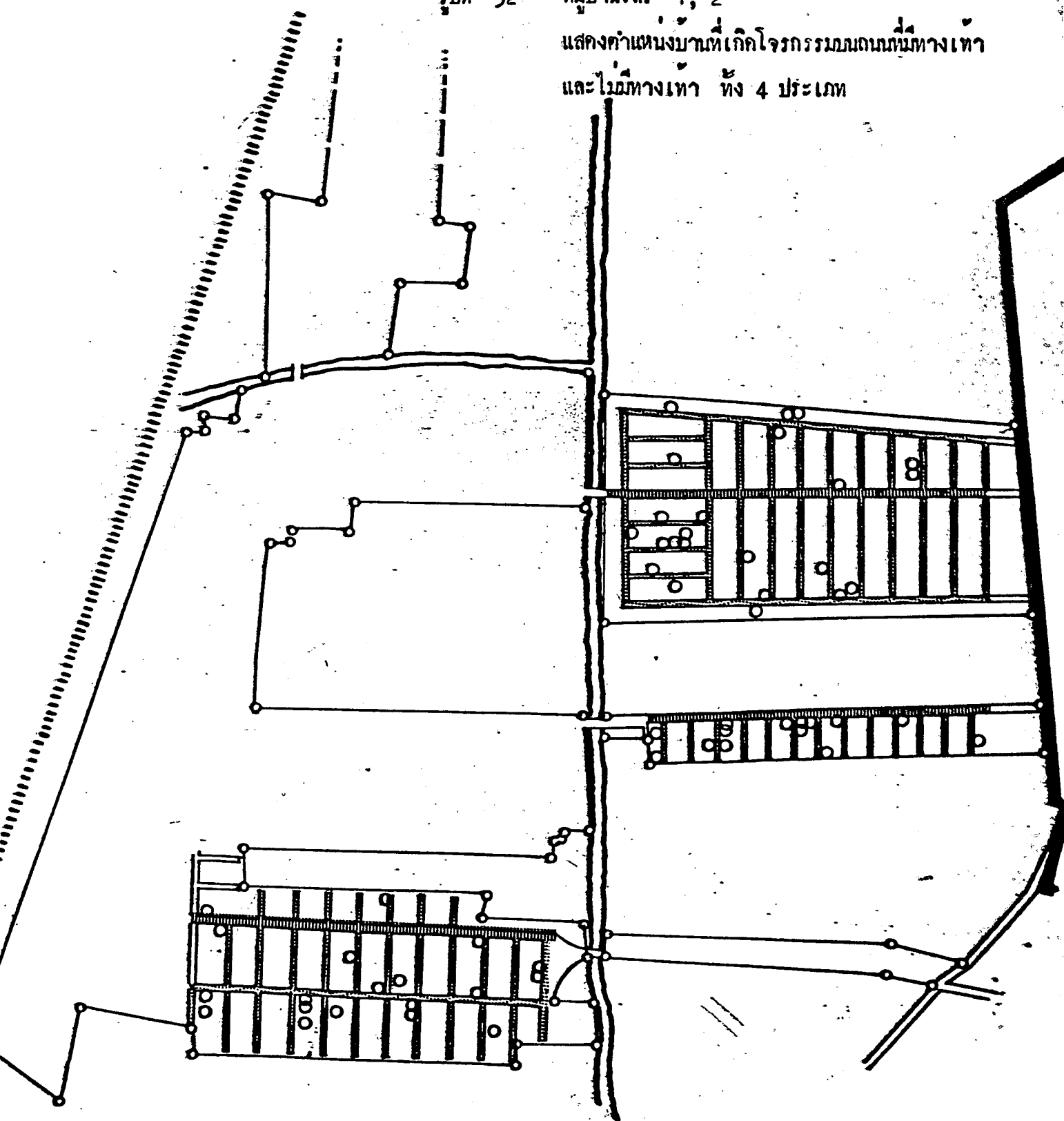
- ชอยตัน - กลุ่มบ้านในชอยตันที่มีทางเท้าเกิดโจรกรรมมากกว่ากลุ่มบ้านที่ไม่มีทางเท้า ไม่เป็นตามสมมุติฐาน
- ชอยทะเล - กลุ่มบ้านในชอยทะเลที่มีทางเท้าเกิดโจรกรรมมากกว่า กลุ่มบ้านที่ไม่มีทางเท้า จึงไม่เป็นตามสมมุติฐาน

- หมู่บ้านละอี่ 1
- หมู่บ้านละอี่ 2
- หมู่บ้านละอี่ทอง
- สถานที่มีการงัก
- สถานที่ไม่มีการงัก

ตารางกราฟที่ ๑
แสดงการเกิดโรครวมที่เกิดขึ้นบนสถานที่ 4 ชนิด
ที่มีและไม่มีการงัก

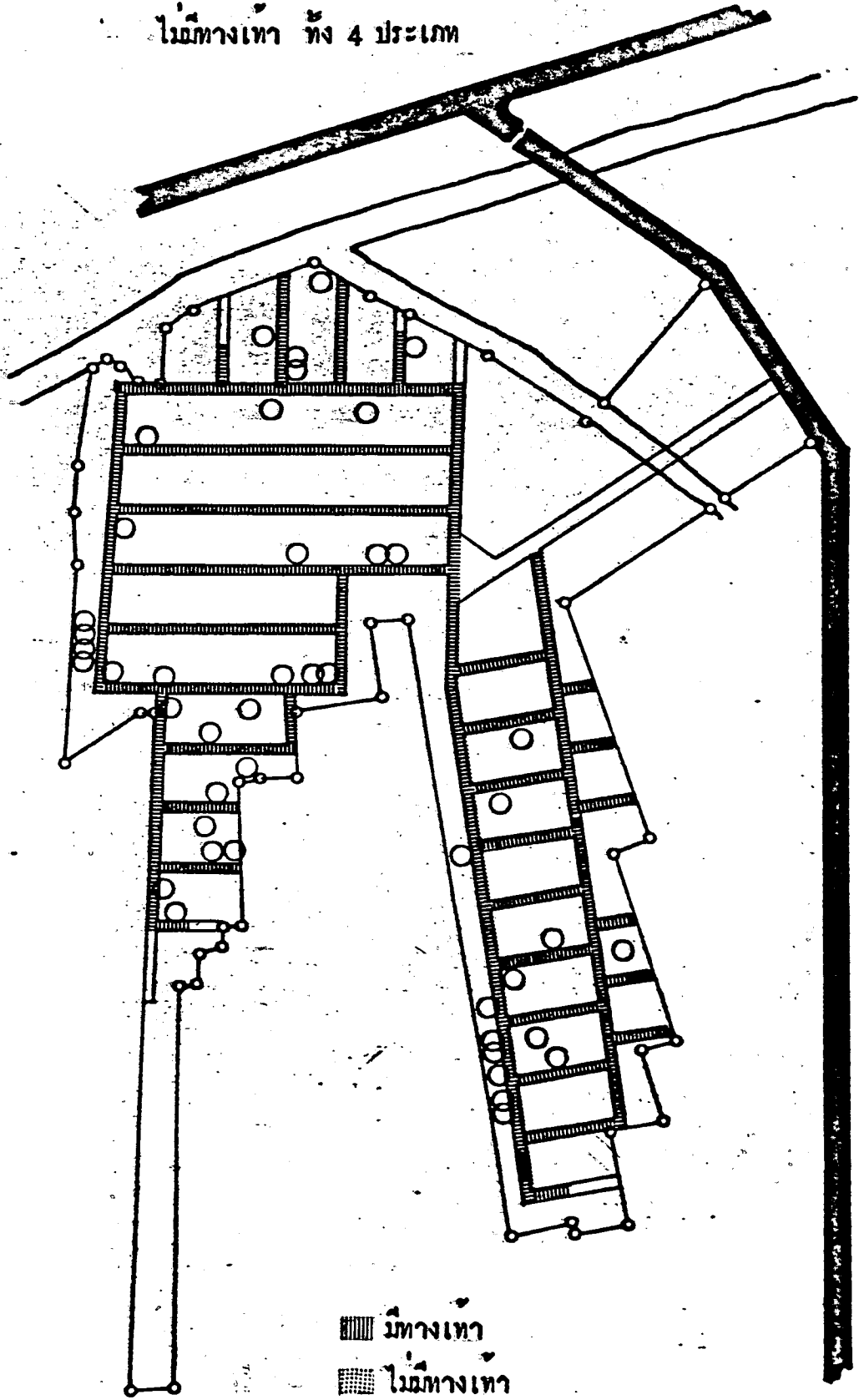
แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมชนิดลักขโมยทางเตา
และไม้ทางเตา ทั้ง 4 ประเภท

 ลักขโมยทางเตา
 ขโมยไม้ทางเตา
 ลักขโมยทางเตา
 ขโมยไม้ทางเตา

รูปที่ 33 หมู่บ้านเมืองทอง

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนหนทางเก่าและ
ใหม่ทางเท้า ทั้ง 4 ประเภท

- ถนนประธาน - ทุกสายมีทางเท้าหมด จึงไม่มีข้อเปรียบเทียบ
- ถนนรองประธาน - กลุ่มบ้านในถนนรองประธานที่มีทางเท้า เกิดกิจกรรมมากกว่า
กลุ่มบ้านที่ไม่มีทางเท้า แต่แตกต่างกันไม่มาก

สรุป

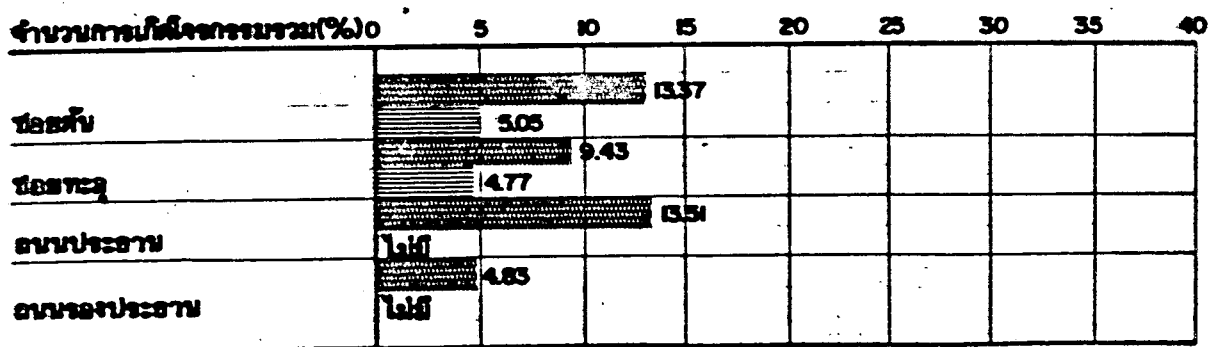
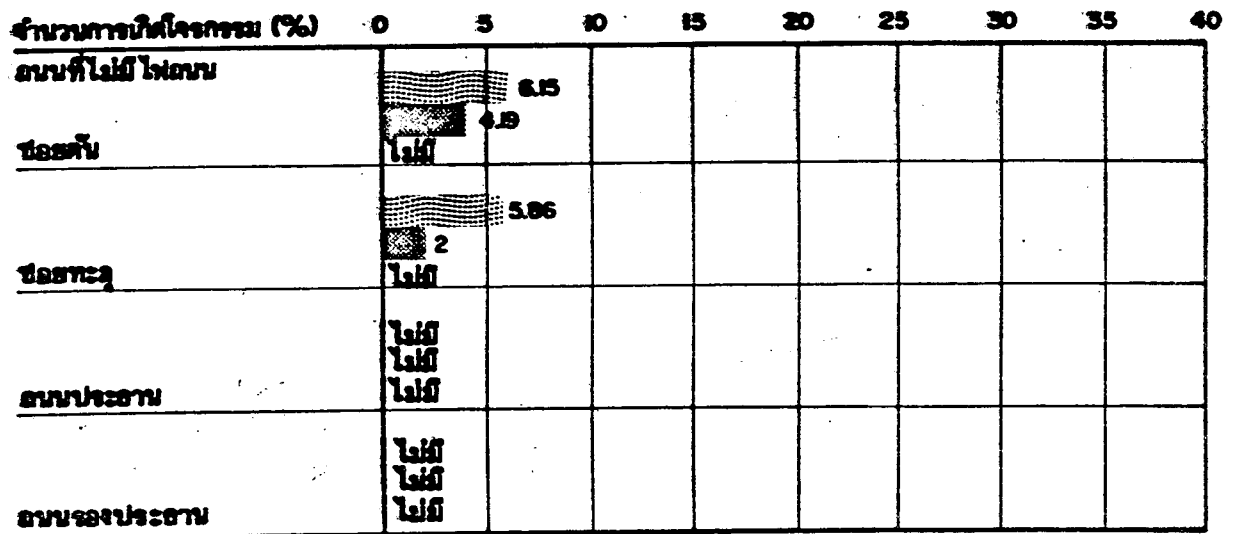
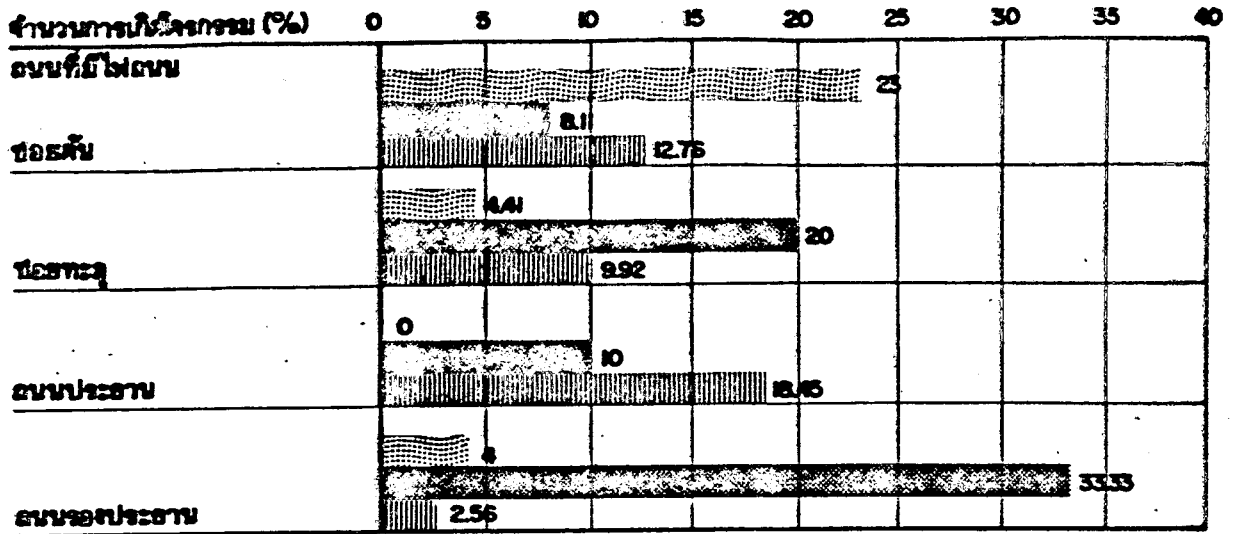
ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน อาจจะเป็นเนื่องจากหลายสาเหตุ คือ (ดูรูปประกอบที่ 32, 33)

1. อาจจะมีกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นบนทางเท้าจริง ๆ แต่การจราจรเกิดขึ้นตอนกลางคืน ซึ่งกิจกรรมบนทางเท้าได้หมดไปแล้ว
2. อาจจะมีกิจกรรมเกิดขึ้นน้อย เพราะคนที่อาศัยในชุมชนบ้านจัดสรร ต่างก็เข้าไปใช้สาธารณูปการต่าง ๆ ในเมือง ทำให้ไม่มีเวลามาทำเนนกิจกรรมในหมู่บ้านได้
3. กิจกรรมบนถนนที่มีทางเท้าและไม่มีทางเท้า เกิดขึ้นพอ ๆ กัน โดยเฉพาะถนนซอย เพราะถึงไม่มีทางเท้า คนก็ต้องเดินผ่าน และจำนวนรถที่ผ่านไปมาในถนนซอย ก็มีจำนวนไม่มากนัก

3.6 ความสว่างจากไฟถนน¹

เมื่อมีความสว่างจากไฟถนนเป็นตัวแปรคุม สมมุติฐาน ก็คือ กลุ่มบ้านที่มีไฟถนน จะมีโอกาสเกิดน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีไฟถนน เนื่องจากความสว่างจากไฟถนนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการมองเห็นในเวลากลางคืน ซึ่งสร้างความขัดแย้งต่อพฤติกรรมของชโอมย

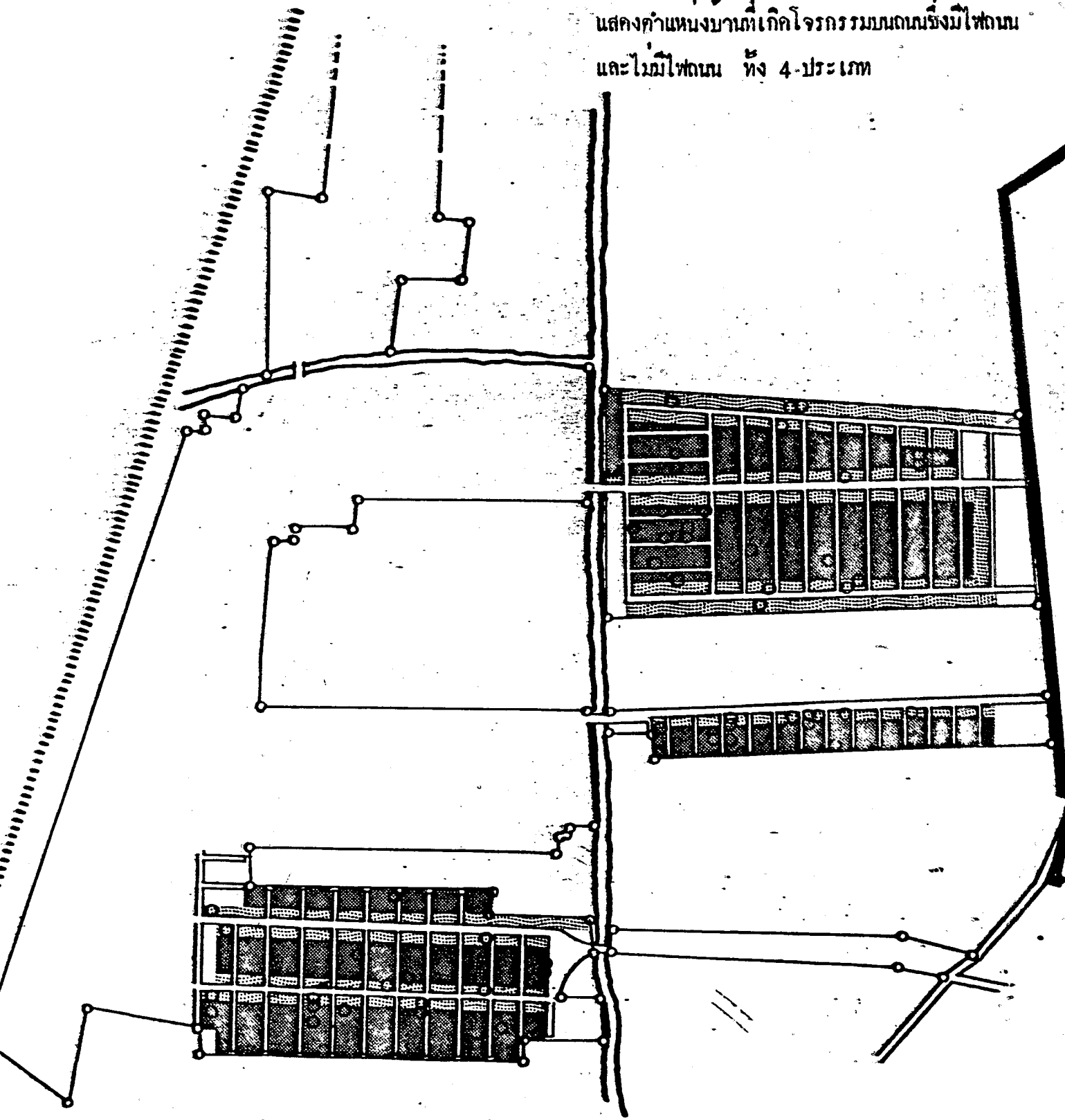
¹ ในที่นี้ถือว่า ไฟถนนทุกดวงใช้การได้หมด ไม่มีดวงไหนดับ

- หมู่บ้าน 1
- หมู่บ้าน 2
- หมู่บ้านเมืองทอง
- สถานที่ที่มีโทรทัศน์
- สถานที่ไม่มีโทรทัศน์

ตารางกราฟที่ 7
แสดงระดับการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ 4 ชนิด
ที่มีและไม่มีโทรทัศน์

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมบนถนนซึ่งมีไฟถนน
และไม่มีไฟถนน ทั้ง 4-ประเภท

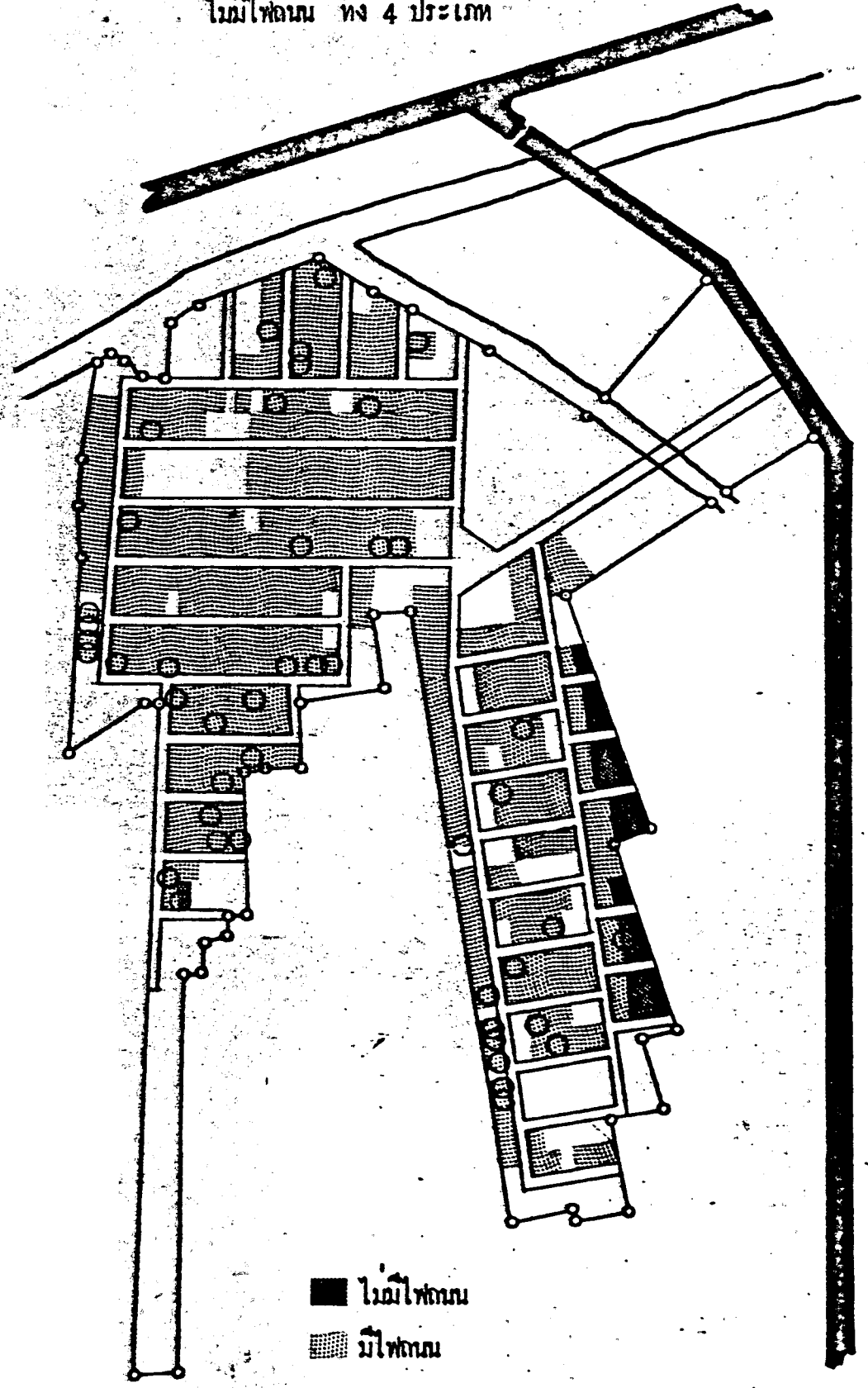

- ไม่มีไฟถนน
- ▨ มีไฟถนน
- ▧ ไม่มีไฟถนน

หมายเหตุ

ในกรณีที่ไฟฟ้าทุกดวงติดหมก ไม่มี
ดวงใดดับเลย

รูปที่ 35 หนองบ้านเมืองทอง
แสดงค่าแห่งบานที่เกิดจากรวมถนนที่มีไหลถนนและ
ไม้ไหลถนน ทั้ง 4 ประเภท

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 7

- ชอยตัน - ในชอยตัน กลุ่มบ้านที่มีไฟถนนมีอัตราการเกิดโจรกรรมสูงกว่าบ้านที่ไม่มีไฟถนน ไม่เป็นตามสมมุติฐาน
- ชอยทะเล - ในชอยทะเลกลุ่มบ้านที่มีไฟถนน มีอัตราการเกิดโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านที่ไม่มีไฟถนน ซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานเช่นกัน
- ถนนประธาน - มีไฟถนนตลอด จึงไม่มีที่เปรียบเทียบ
- ถนนรองประธาน - มีไฟถนนตลอดเช่นกัน จึงเปรียบเทียบไม่ได้

สรุป

กลุ่มบ้านในชอยตัน และ ชอยทะเล ที่มีไฟถนน กลับมีสถิติการเกิดโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านที่ไม่มีไฟถนน (กรุปที่ 34, 35 ประกอบ) ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน แสดงว่า แสงสว่างจากไฟถนนนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงมือโจรกรรมเลย เพราะการเกิดโจรกรรมส่วนใหญ่ จะเกิดในช่วงเวลา คึก ๆ ตารางที่ 8 ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้อาศัยในบ้านพักผ่อนหมดแล้ว จึงปราศจาก "ดวงตา" ที่จะมองบนถนน อันทำให้องค์ประกอบในการป้องกันโจรกรรมไม่สมบูรณ์ เพราะแม้ว่า คนในกลุ่มจะรู้สึกระมัดระวัง และหวงแหนพื้นที่ของกลุ่มเขา แต่ถ้าคนในกลุ่มพักผ่อนหมดแล้ว การป้องกันโดยคนในกลุ่มก็ค่อยคุณภาพลง จึงต้องพยายามหาวิธีการแก้ไขโดยใช้ยาม หรือสุนัข มาช่วยดูแลในตอนกลางคืน

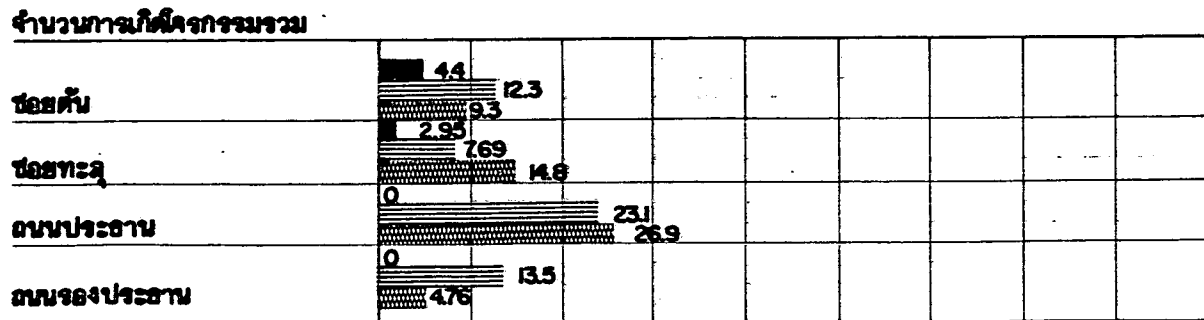
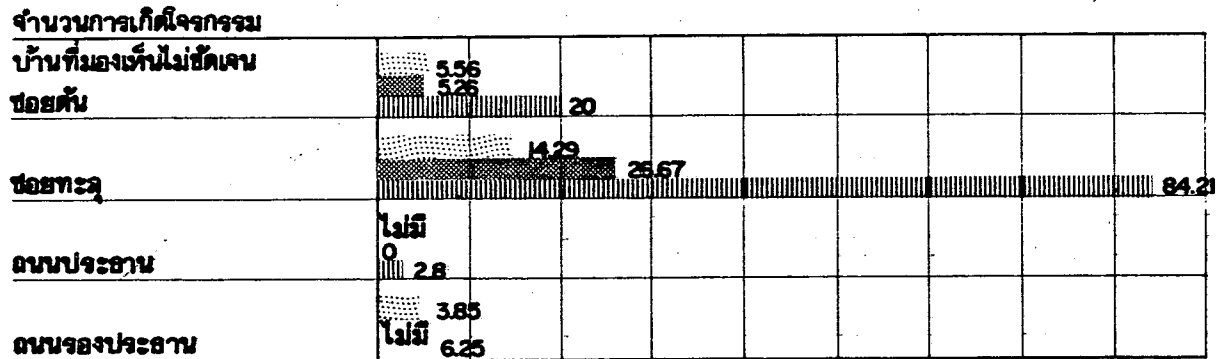
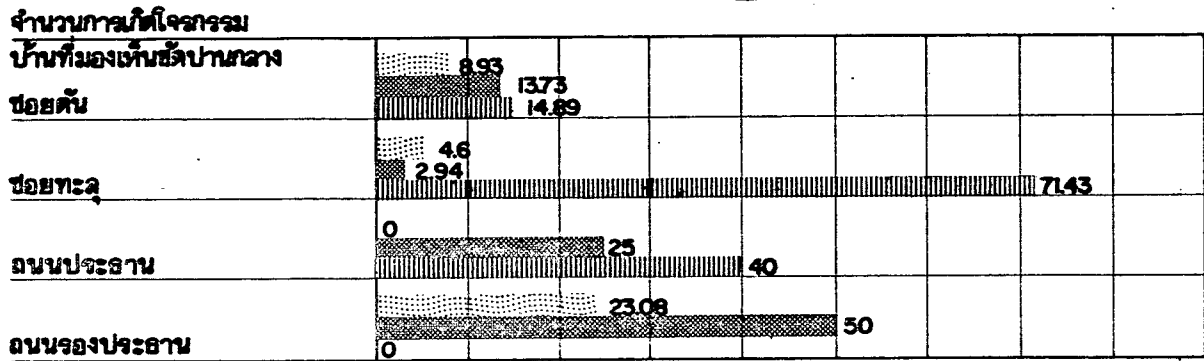
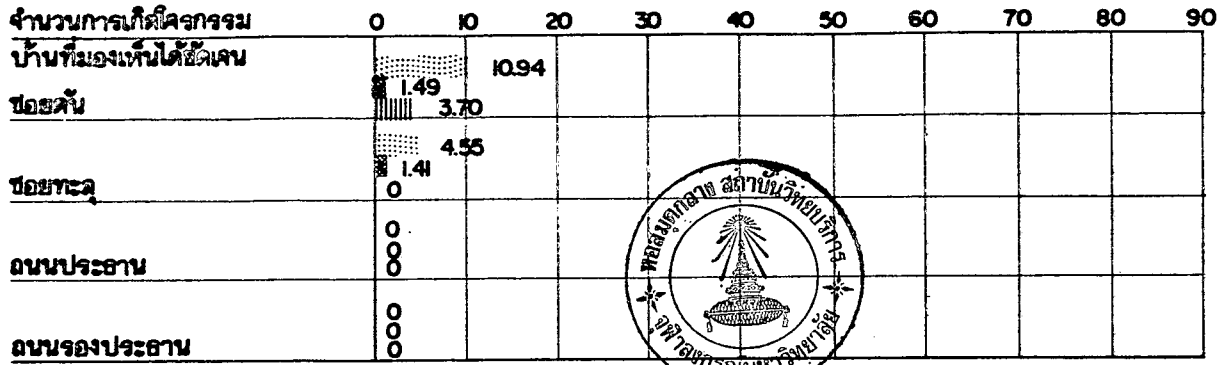
3.7 บ้านที่โคนโจรกรรมนั้น กลุ่มที่มีลักษณะรั้วทั่วไปเป็นอุปสรรคในการปีนเข้า จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านที่มีลักษณะรั้วทั่วไปไม่เป็นอุปสรรคต่อการปีนเข้า จากสมมุติฐานดังกล่าว ก็คือ รั้วที่ปีนเข้าได้ยาก จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อย เพราะเป็นสิ่งที่ขัดขวางมิให้พฤติกรรมของการโจรกรรมเป็นไปได้โดยสะดวก

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 8

ชอยตัน	- บ้านในชอยตันที่โคนโจรกรรมส่วนใหญ่จะมีรั้วที่ปีนเข้าได้ง่าย เป็นตามสมมุติฐาน บ้านที่มีรั้วปีนยากเกิดน้อยที่สุด
ชอยทะเล	- บ้านในชอยทะเลที่โคนโจรกรรมส่วนใหญ่รั้วก็ปีนง่าย และบ้านที่มีรั้วปีนยากเกิดน้อยที่สุดเช่นกัน
ถนนประธาน	- บ้านริมถนนประธานที่โคนโจรกรรม ส่วนใหญ่มีลักษณะรั้วที่ปีนง่าย
ถนนรองประธาน	- บ้านริมถนนรองประธานที่โคนโจรกรรม รั้วส่วนใหญ่จะเป็นรั้วที่ปีนได้ไม่ยากนัก แต่ก็ไม่ยากนัก คือ ในระดับปานกลาง

สรุป

เรื่องความยากง่ายในการปีนเข้านี้ มักจะเป็นเรื่องการป้องกันเฉพาะบ้านแต่ละหลังมากกว่า การป้องกันเป็นกลุ่ม แต่ก็มียุทธวิธีอยู่บ้าง หากว่า บ้านเกือบทุกหลังในกลุ่มปีนเข้าได้ยาก แต่มีอยู่บางหลังสามารถปีนเข้าได้ง่าย รวมทั้งมียุทธวิธีอื่น ๆ เอื้ออำนวย บ้านหลังนี้ก็มีโอกาสเกิดมากกว่าหลังอื่น ๆ ในกลุ่ม ถ้าพิจารณาเฉพาะตัวบ้านเดี่ยว ๆ ไม่ใช่วิเคราะห์ในลักษณะกลุ่ม จะเห็นว่า บ้านที่โคนโจรกรรมนั้น ส่วนใหญ่ลักษณะรั้วจะปีนเข้าได้ง่าย (จากตารางที่ 14) สำหรับการพิจารณาเป็นกลุ่ม ๆ นั้น จะไต่ถ่วงถึง กลุ่มที่เกิดโจรกรรมมาก และมีลักษณะกายภาพที่น่าสนใจในบทต่อไป

- หมู่บ้านเสรี 1
- หมู่บ้านเสรี 2
- หมู่บ้านเมืองทอง
- บ้านที่มองเห็นได้ชัดเจน
- บ้านที่มองเห็นชัดปานกลาง
- บ้านที่มองเห็นไม่ชัดเจน

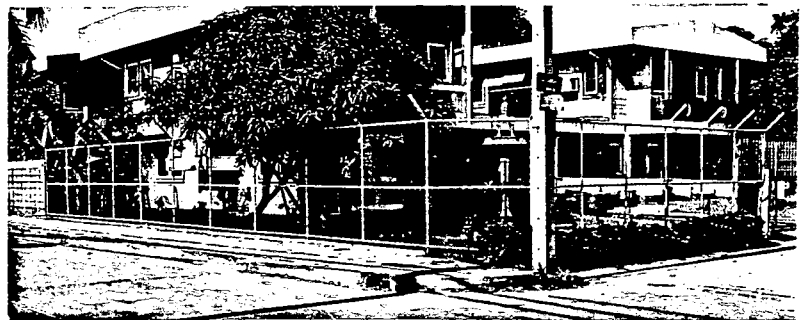
ตารางกราฟที่ ๑
แสดงจำนวนการเกิดโครงการที่เกิดขึ้นตามบ้าน
ซึ่งมองเห็นชัดเจนจากรั้วบ้านห่างกันบนถนนทั้ง 4 ฝั่ง

ความยากง่ายในการบิน

รูปที่ 36 ก. รั้วที่บินง่าย

รูปที่ 36 ข. รั้วที่บินยาก

ความชัดเจนในการมองเห็น

รูปที่ 37 ก. รั้วที่มองเห็น
ภายนอกได้
ชัดเจน

รูปที่ 37 ข. รั้วที่มองเห็น
ภายนอกได้
ไม่ชัดเจน

รูปทดสอบลักษณะรั้วบ้านค่านการป็นชั้น การมองเห็น

3.8 บ้านที่โดนโจรกรรมนั้น กลุ่มบ้านที่มีลักษณะรั้วทั่วไป เป็นอุปสรรคต่อการมองเห็น
จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่ากลุ่มบ้านที่มีลักษณะรั้วที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการ
มองเห็น

จากสมมุติฐานดังกล่าว ก็คือ บ้านที่มีรั้วที่สามารถมองจากภายในบ้านไปยังถนน
หน้าบ้านได้ชัดเจน จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านที่มีรั้วที่มองไม่เห็นถนนหน้าบ้าน

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 9

ชอยตัน	- บ้านที่อยู่ในชอยตันและมีสภาพรั้วที่มองเห็นถนนหน้าบ้านได้ชัดในระดับปานกลาง มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากที่สุด รองลง ไปคือ บ้านที่มีรั้วมองไม่ชัด และบ้านมีรั้วที่เห็นได้ชัดเจนจะเกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
ตรงตามสมมุติฐาน
ชอยทะเล	- บ้านที่อยู่ในชอยทะเลและมีสภาพรั้วที่มองเห็นถนนหน้าบ้านได้ไม่ชัดเจน จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากที่สุด ส่วนบ้านที่มีรั้วที่ไม่เป็นอุปสรรคในการมองจะเกิดน้อยที่สุด
ถนนประธาน	- บ้านริมถนนสายประธานก็เช่นกัน บ้านที่มีรั้วที่มองเห็นถนนหน้าบ้านได้ชัดปานกลาง จะเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านที่มีรั้วซึ่งทำให้มองถนนหน้าบ้านไม่ชัดเจน
ถนนรองประธาน	- บ้านริมถนนซึ่งมีรั้วมองเห็นถนนหน้าบ้านได้ชัดปานกลาง มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่า บ้านที่มีรั้วซึ่งทำให้มองไม่ชัดเกิดน้อยกว่า

สรุป

ทั่ว ๆ ไปแล้ว ผลจะเป็นไปตามสมมุติฐาน มีที่แตกต่างไปคือ ถนนรองประธาน ซึ่งอาจจะ
มีคุณสมบัติอื่น ๆ ที่บ่งพร่องจนทำให้เกิดโจรกรรมได้ สำหรับการพิจารณาเฉพาะกลุ่มที่น่าสนใจ คือ
กลุ่มที่เกิดโจรกรรมมากที่สุด - เกิดน้อยที่สุด จะใกล้เคียงในบทต่อไป

หมายเหตุ

ข้อ 3.7, 3.8 ระดับความเชื่อถือของข้อมูลที่อ่านได้ มีระดับต่ำ เพราะสภาพรั้วของกลุ่ม
จะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ขณะเกิดเหตุสภาพรั้วของบ้านหลังอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่หลังที่โดนโจรกรรม
อาจจะมีสภาพแตกต่างไปจากขณะที่ผู้วิจัยไปทำการสำรวจ ซึ่งควบคุมได้ยาก เว้นแต่จะทำการสัมภาษณ์
แจกแบบสอบถามทุกหลังในกลุ่ม

สรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

1. ลักษณะกายภาพของถนนมีผลต่อการเกิดโจรกรรมในกลุ่มอาคารที่อยู่ริมถนน
 - 1.1 ในถนนซอยตัน มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าซอยทะเล
 - 1.2 ในถนนสายประธาน มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าถนนสายรองประธาน
2. องค์ประกอบทางกายภาพของถนนแต่ละลักษณะที่แตกต่างกันออกไป มีผลการเกิดโจรกรรมในกลุ่มอาคารที่อยู่ริมถนน
 - 2.1 จำนวนคนที่สัญจรบนถนน
 - 2.1.1 บ้านในซอยตัน - ที่มีคนผ่านมากเกิดโจรกรรมสูงกว่าคนผ่านน้อย
 - 2.1.2 บ้านในซอยทะเล - มีคนผ่านมากจะเกิดโจรกรรมน้อยกว่าซอยทะเลที่มีคนผ่านน้อย
 - 2.1.3 บ้านในถนนประธาน - ที่มีคนผ่านมากจะเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมถนนที่คนผ่านน้อย
 - 2.1.4 บ้านในถนนรองประธาน - ที่มีคนผ่านมากจะเกิดโจรกรรมน้อยกว่าบ้านริมถนนที่คนผ่านน้อย
 - 2.2 ความกว้างถนน
 - 2.2.1 ซอยตันแคบ เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.2.2 ซอยทะเลแคบ เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.2.3 ถนนประธานแคบ เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.2.4 ถนนรองประธานแคบ เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.3 จำนวนบ้านในกลุ่ม
 - 2.3.1 ซอยตัน - ที่มีจำนวนบ้านน้อย เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.3.2 ซอยทะเล - ที่มีจำนวนบ้านน้อย เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.3.3 ถนนประธาน - ที่มีจำนวนบ้านปานกลาง เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
 - 2.3.4 ถนนรองประธาน - ที่มีจำนวนบ้านมาก เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด

2.4 ความยาวถนน

- 2.4.1 ซอยตัน ที่มีความยาวน้อยที่สุด เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
- 2.4.2 ซอยทะลุ ที่มีความยาวมากที่สุด เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
- 2.4.3 ถนนประธาน ที่มีความยาวน้อยที่สุด เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด
- 2.4.4 ถนนรองประธาน ที่มีความยาว สั้น ไม่มี จึงไม่มีข้อเปรียบเทียบ

2.5 ถนนที่มีทางเท้าก็ไม่มีทางเท้า

- 2.5.1 บ้านในซอยตันที่มีทางเท้า มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าซอยที่ไม่มีทางเท้า
- 2.5.2 บ้านในซอยทะลุที่มีทางเท้ามีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าซอยที่ไม่มีทางเท้า
- 2.5.3 บ้านริมถนนประธาน มีทางเท้าทุกสายเปรียบเทียบไม่ได้
- 2.5.4 บ้านริมถนนรองประธาน ที่มีทางเท้ามีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่าถนนที่ไม่มีทางเท้า

2.6 ความสว่างจากไฟถนน

- 2.6.1 บ้านในซอยตันที่มีไฟถนนเกิดโจรกรรมมากกว่าบ้านที่ไม่มีไฟถนน
- 2.6.2 บ้านในซอยทะลุที่มีไฟถนนเกิดโจรกรรมมากกว่าบ้านที่ไม่มีไฟถนน
- 2.6.3 ถนนประธาน มีไฟถนนทุกสาย จึงเปรียบเทียบไม่ได้
- 2.6.4 ถนนรองประธาน มีไฟถนนทุกสาย จึงเปรียบเทียบไม่ได้

2.7 ลักษณะรั้วบ้านในแง่การป็นเข้า (ของบ้านที่โดนโจรกรรม)

- 2.7.1 กลุ่มบ้านในซอยตันที่มีลักษณะรั้วป็นเข้าได้ยาก จะมีโอกาสเกิดน้อยกว่ากลุ่มบ้านในซอยตันที่มีระดับความยากในการป็นเข้าต่ำกว่า
- 2.7.2 กลุ่มบ้านในซอยทะลุที่มีลักษณะรั้วป็นเข้าได้ยาก จะมีโอกาสเกิดน้อยกว่ากลุ่มในซอยทะลุที่มีระดับความยากในการป็นเข้าต่ำกว่า
- 2.7.3 กลุ่มบ้านริมถนนประธานที่มีลักษณะรั้วป็นเข้าได้ยาก จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มที่มีระดับความยากในการป็นเข้าต่ำกว่า
- 2.7.4 กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่มีลักษณะรั้วป็นเข้าได้ในระดับปานกลาง มีโอกาสเกิดมากที่สุด รองลงไปคือ รั้วป็นยากและง่าย ตามลำดับ

2.8 ลักษณะรั้วในคันการมองเห็น

- 2.8.1 กลุ่มบ้านในซอยตันที่มีลักษณะรั้วมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน เกิดน้อยกว่า
กลุ่มบ้านที่มีระดับการมองเห็นต่ำกว่า
- 2.8.2 กลุ่มบ้านในซอยทะเล ที่มีลักษณะรั้วมองเห็นภายนอกไม่ชัดเจน เกิดน้อยกว่า
กลุ่มบ้านที่มีระดับการมองเห็นโดยเฉลี่ยต่ำกว่า
- 2.8.3 กลุ่มบ้านริมถนนประธานที่มีลักษณะรั้วมองเห็นภายนอกได้ชัดปานกลาง
เกิดน้อยกว่ากลุ่มบ้านที่มีระดับการมองเห็นที่ชัดเจนน้อยกว่า
- 2.8.4 กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่มีลักษณะรั้วมองเห็นภายนอกได้ชัดปานกลาง
เกิดน้อยกว่าบ้านที่มีรั้วที่ทำให้มองเห็นถนนหน้าบ้านไม่ชัดเจน

4. ข้อนำส่ง เกณฑ์อื่น ๆ นอกเหนือจากสมมติฐาน

4.1 ตำแหน่งที่เกิดโจรกรรม

เมื่อพิจารณาในแง่ของตำแหน่งที่เกิดโจรกรรมของบ้านในกลุ่มซอยที่ไปเชื่อมต่อกับถนนสายประธาน หรือรองประธาน ซึ่งเป็นบริเวณที่เราคิดว่า ถ้ามีคุณสมบัติที่พอปกป้องโจรกรรมได้ หากบริเวณที่เป็นจุดเชื่อมต่อนี้มีองค์ประกอบบางประการทำให้การป้องกันไม่สมบูรณ์ ก็เกิดโจรกรรมได้

ผลการวิเคราะห์ จากตารางกราฟที่ 10 จะได้ผลดังนี้

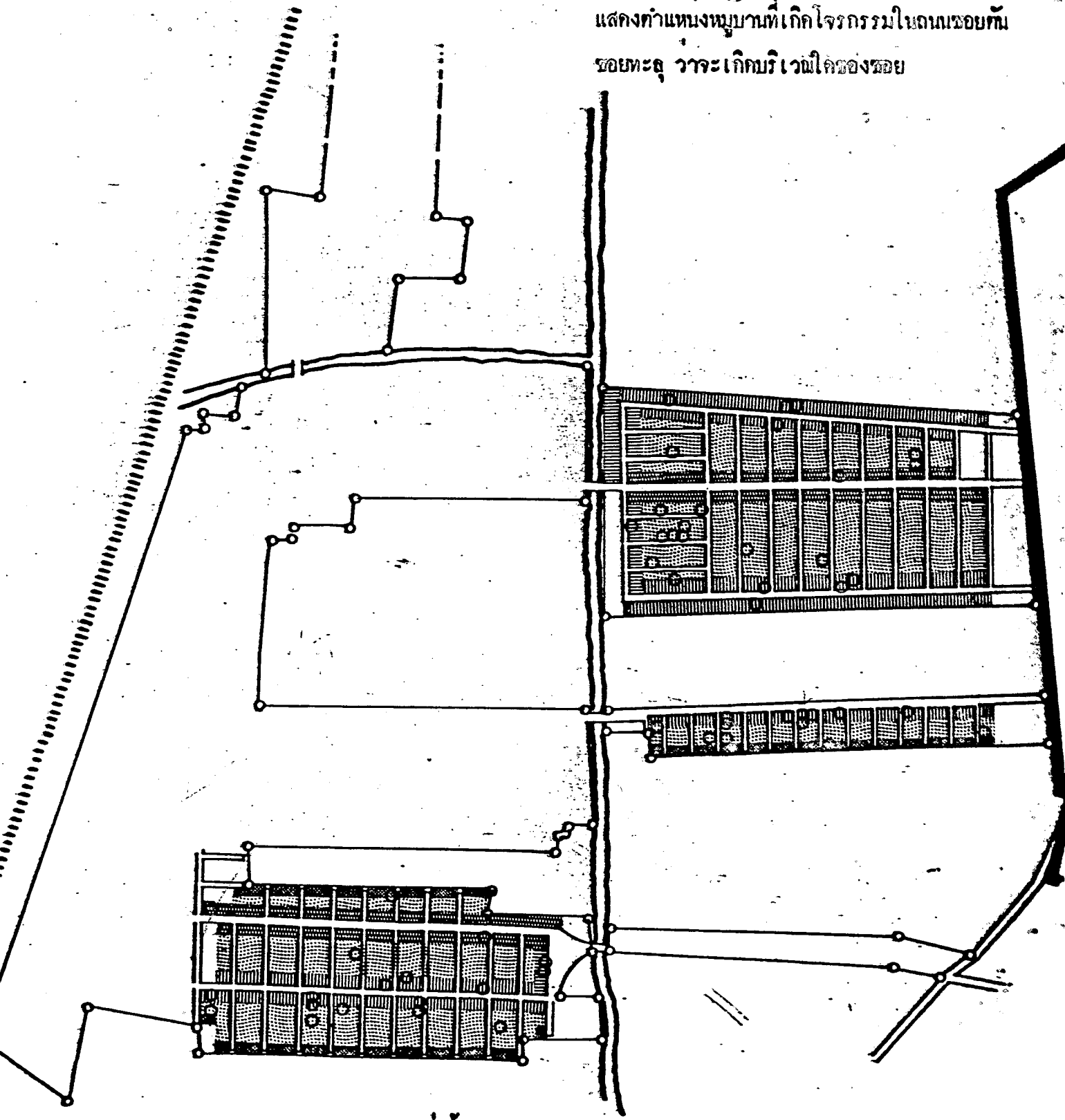
ซอยตัน	ปรากฏว่า	กลุ่มบ้านในซอยตันนั้น บริเวณที่มีโอกาสเกิดมากที่สุด ก็คือ บ้านที่อยู่ติดถนนสายรองประธาน หรือสายอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากสายประธาน และถัดไปคือ บ้านที่ติดริมนอก กลางซอย และมีโอกาสเกิดน้อยที่สุด คือ บ้านในซอยตันที่อยู่ติดถนนสายประธาน
ซอยทะลุ	ผลคือ	กลุ่มบ้านในซอยทะลุนั้น บริเวณที่มีโอกาสเกิดมากที่สุด ก็คือ บ้านที่อยู่ติดกับริมนอกเขตหมู่บ้าน ถัดมาก็คือ บ้านที่อยู่ติดกับถนนรองประธาน ถนนประธาน และโอกาสเกิดน้อยที่สุด คือ บ้านที่อยู่บริเวณกลางซอย (ดูรูปประกอบที่ 38, 39)

หมายเหตุ

กลุ่มบ้านในหมู่บ้านเมืองทอง มีถนนเส้นอื่น ๆ ที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นถนนสายรองประธาน เนื่องจากขนาดของถนนและจำนวนคนที่ผ่านไม่มากนัก ทำหน้าที่เพียง เป็นตัวเชื่อมระหว่างซอยตัน - ซอยทะลุ ให้เชื่อมโยงกับถนนสายประธานหรือรองประธานได้ คือ เส้นที่ระบุในรูปประกอบ

แสดงตำแหน่งหมู่บ้านที่เกิดกิจกรรมในถนนซอยกับ

ซอยทะเล วาจะเกียมบริเวณใต้ของซอย

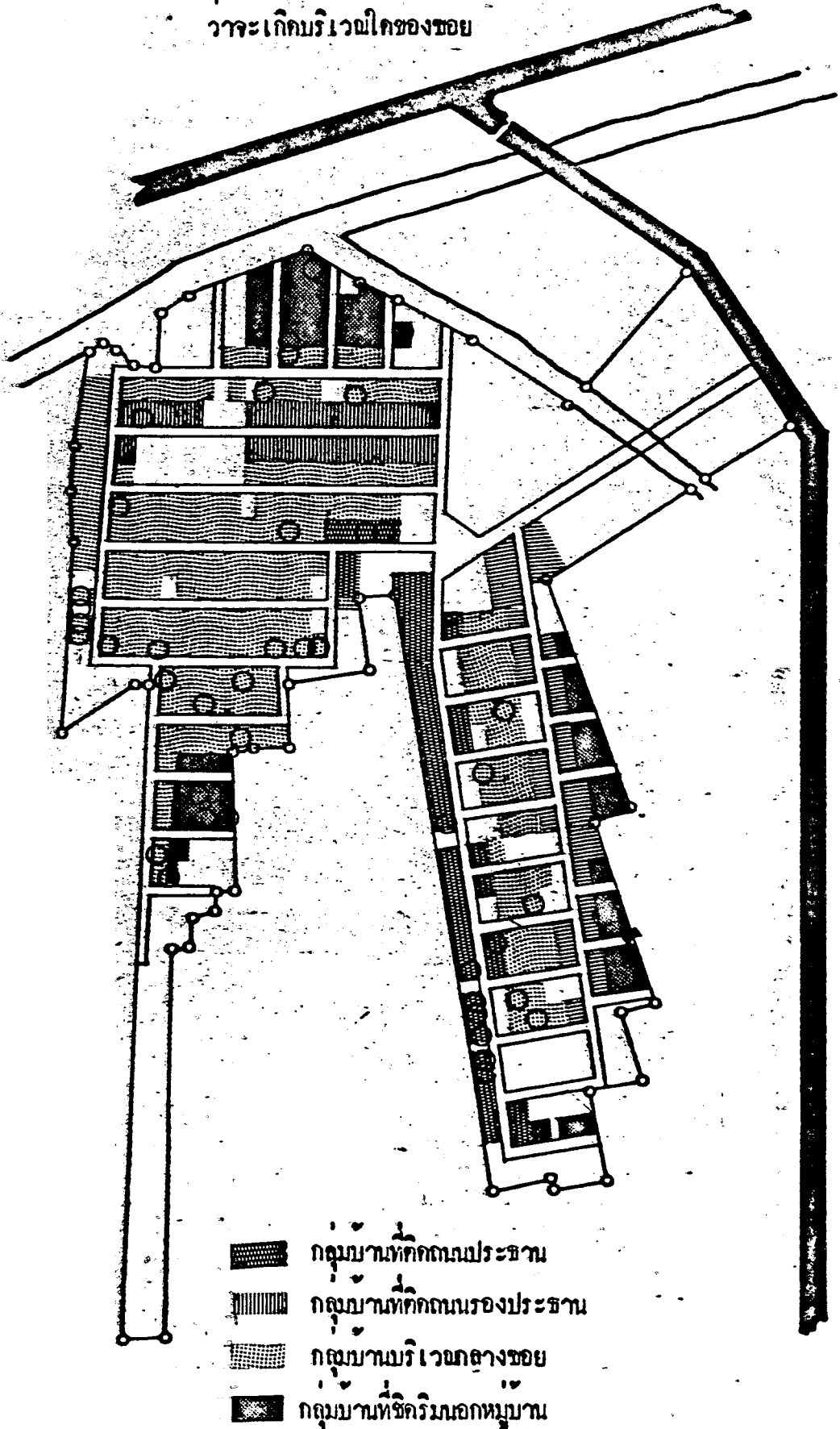

- กลุ่มบ้านที่คิดแผนประธาน
- ▨ กลุ่มบ้านที่คิดแผนรองประธาน
- ▩ กลุ่มบ้านบริเวณกลางซอย
- กลุ่มบ้านที่จัดบริเวณนอกหมู่บ้าน

รูปที่ 39

หมู่บ้านเมืองทอง

แสดงตำแหน่งบ้านที่เกิดโจรกรรมในถนนซอยสั้น ซอยทะเล
ว่าจะเกิดบริเวณใดของซอย

4.2 ระยะเวลาที่เกิดโจรกรรม

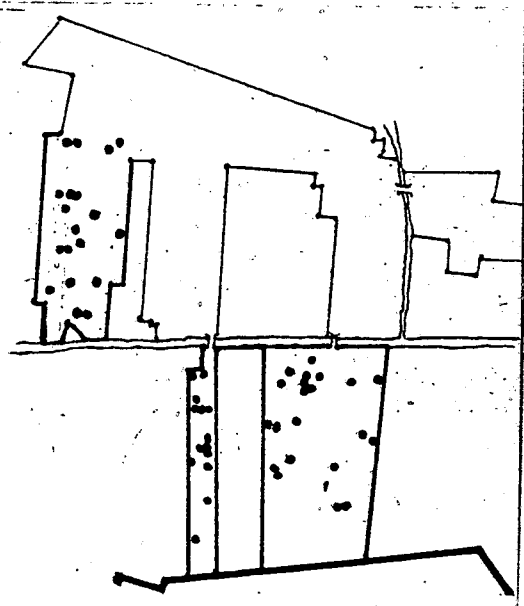
เมื่อเราพิจารณาพฤติกรรมในการโจรกรรมของคนร้ายในแง่ของช่วงเวลา (จากตารางที่ 8) จะเห็นได้ชัดว่า ส่วนใหญ่มักจะเกิดในเวลากลางคืนแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มบ้านริมถนนชนิกิตก็ตาม เพราะกลางคืนนั้น คนทั่วไปจะพักผ่อนหลับนอนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การป้องกันจึงต้องปรับปรุงการป้องกันเฉพาะตัวบ้านให้แข็งแรงมากขึ้น และเพิ่มองค์ประกอบในการป้องกัน นอกเหนือในทางกายภาพของอาคาร ถนน เช่น เลี้ยวสุนัข หรือ จ้างยาม เป็นต้น

4.3 อิทธิพลของสภาพกายภาพอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

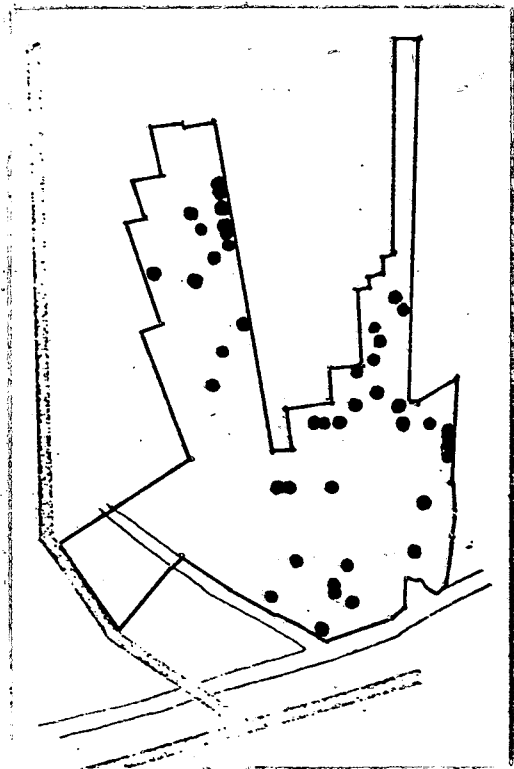
- 4.3.1 อิทธิพลของรูปร่าง (Shape) ของที่ดิน
- 4.3.2 อิทธิพลของตำแหน่งบ้านว่างหรือที่ว่างภายในหมู่บ้าน
- 4.3.3 อิทธิพลของตำแหน่งที่ตั้งร้านค้า
- 4.3.4 อิทธิพลของทางแยกหรือจุดตัดของถนนภายในที่ดิน
- 4.3.5 อิทธิพลของการเข้าถึงจากภายนอกหมู่บ้าน

4.3.1 อิทธิพลของรูปร่าง (Shape) ของที่ดิน

จากรูปประกอบที่ 40 จะสังเกตเห็นได้ว่า บริเวณพื้นที่ที่มีลักษณะแคบ ยาวของหมู่บ้าน จะมีความถี่ของการโจรกรรมแตกต่างไปจากบริเวณพื้นที่ที่มีลักษณะกว้าง - ใหญ่ นอกจากนี้ บริเวณที่เกิดก็มักจะอยู่บริเวณใกล้เคียงกับเส้นแสงขอบเขตของหมู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นกับลักษณะการเข้าถึงจากภายนอกมาประกอบด้วย ถ้าลักษณะการเข้าถึงจากภายนอกเป็นไปไต่ยาก ลักษณะการเกิดก็จะเกิดบริเวณกลาง ๆ พื้นที่ ซึ่งเข้าถึงกลุ่มบ้านต่าง ๆ ได้โดยถนนภายในหมู่บ้าน ดังเช่นในหมู่บ้านเสรี กลุ่มที่ 2

หมู่บ้านเสรี 1,2

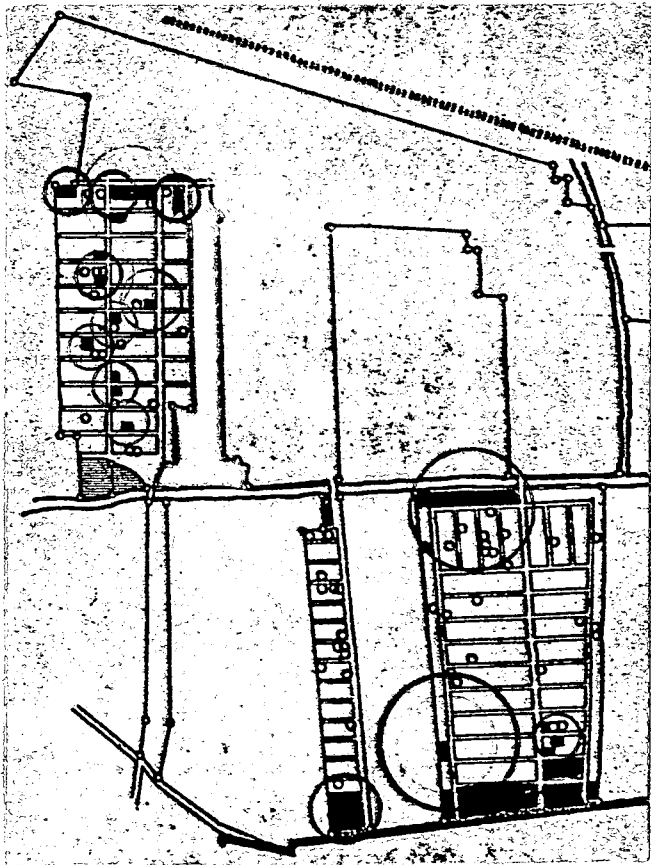
หมู่บ้านเมืองทอง

รูปประกอบที่ 40

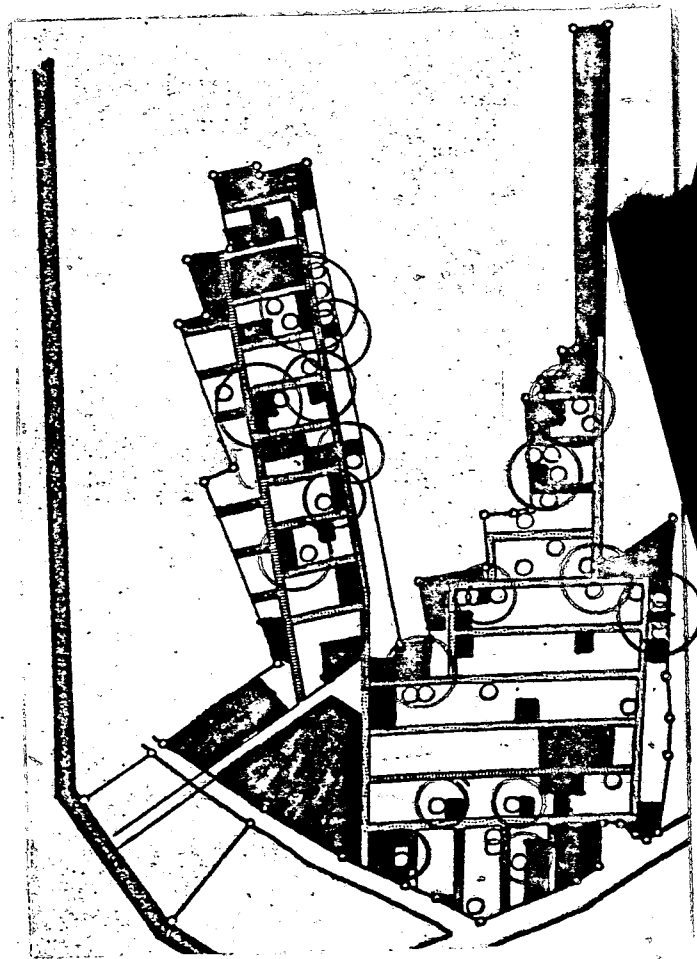
แสดงอิทธิพลของลักษณะรูปร่างที่ดินกับการเกิดโจรกรรม

4.3.2 อิทธิพลของตำแหน่งบ้านว่างหรือที่ว่างภายในหมู่บ้าน

จากรูปประกอบที่ 41 จะสังเกตเห็นได้ชัดเจนพอสมควรว่า ในหมู่บ้านเมืองทองนั้น ลักษณะของจุดเกิดโจรกรรมเป็นจำนวนมากที่เกิดขึ้นใกล้กับบ้านว่างหรือที่ว่างในหมู่บ้าน ส่วนในหมู่บ้านเสรี กลุ่มที่ 2 ก็มีอยู่บ้าง เว้นแต่หมู่บ้านเสรี กลุ่มที่ 1 เพราะไม่มีบ้านว่างเลย ซึ่งมีลักษณะที่น่าสนใจ

หมู่บ้านเสรี 1,2

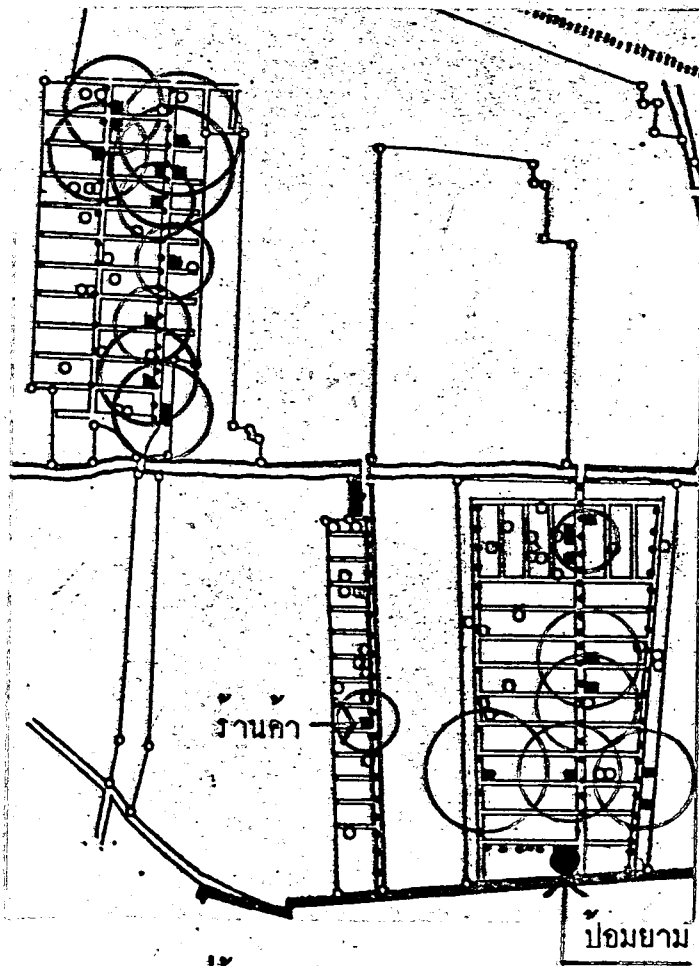

หมู่บ้านเมืองทอง

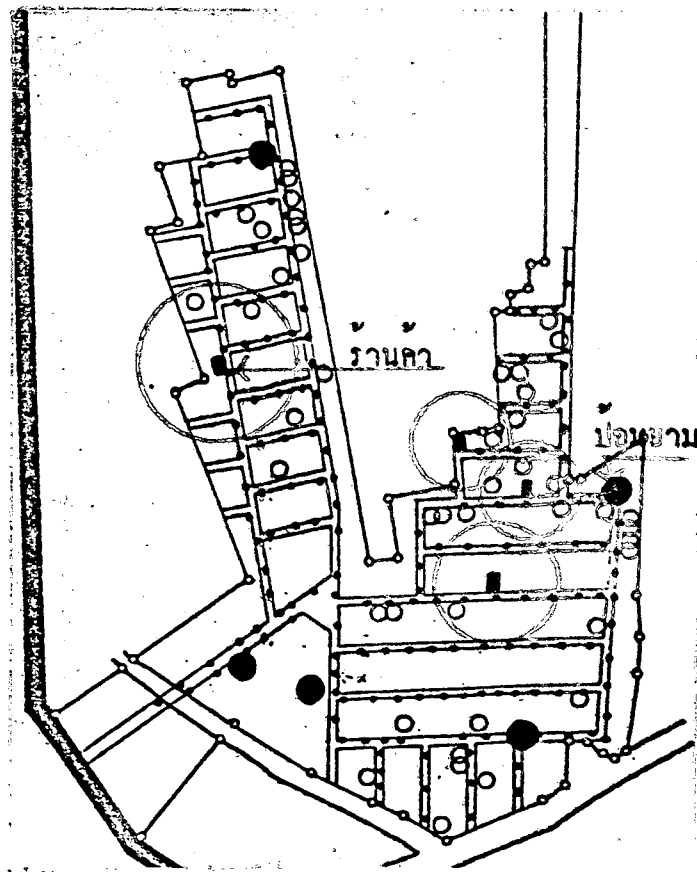
รูปประกอบที่ 41 แสดงอิทธิพลของตำแหน่งบ้านว่างหรือที่ว่างกับการเกิดโจรกรรม

4.3.3 อิทธิพลของตำแหน่งที่ตั้งร้านค้า

จากรูปประกอบที่ 42 จะสังเกตเห็นได้ว่า บ้านที่อยู่ติด ๆ กับร้านค้า โอกาสที่จะเกิดโจรกรรมมีน้อยมาก ทั้ง 3 กลุ่ม ยกเว้นบางหลังซึ่งอาจจะเป็นเพราะปัจจัยอื่นมีอิทธิพลสูงกว่า ซึ่งจากข้อสังเกตดังกล่าว พอจะยืนยันสมมติฐานบางประการได้ว่า การโจรกรรมอาจจะถูกชักชวนให้มีโอกาสเกิดน้อยลง โดยกิจกรรมบางอย่างที่เกิดขึ้นบนถนน เช่น ร้านค้า เหล่านั้นเป็นต้น

หมู่บ้านเสรี 1,2

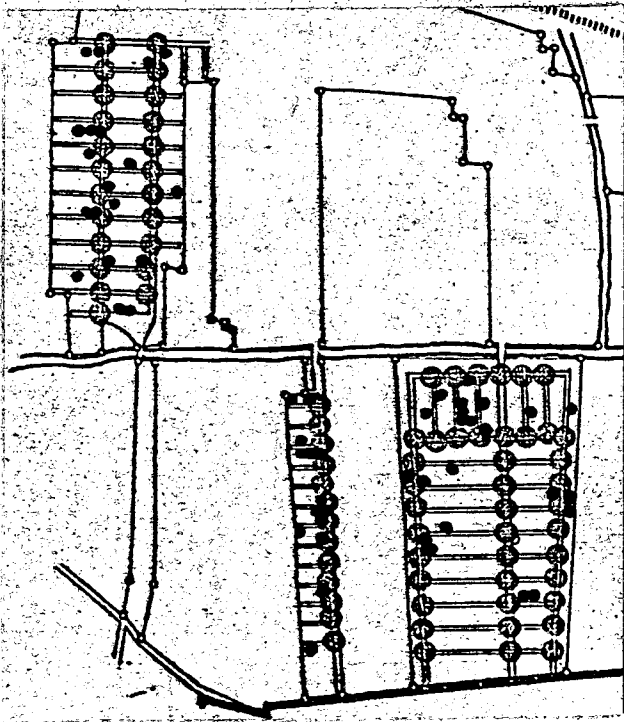

หมู่บ้านเมืองทอง

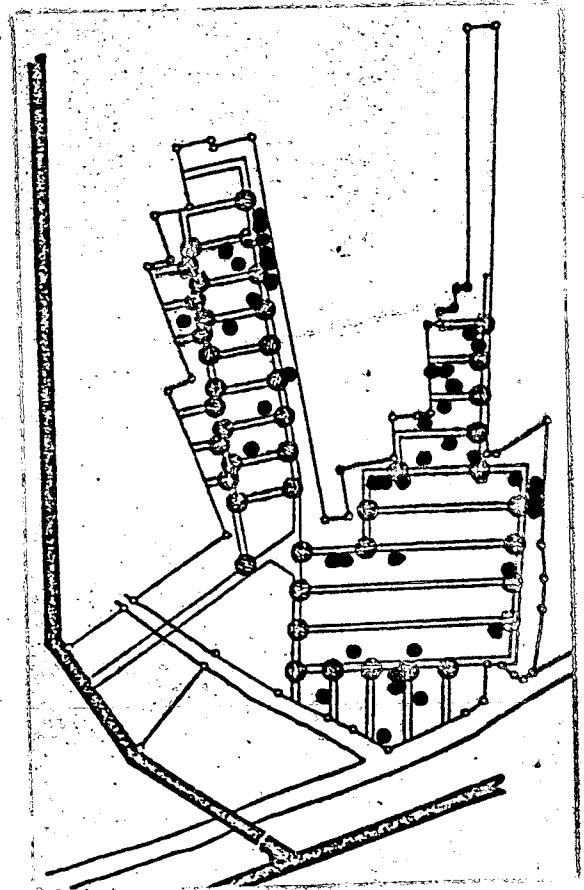
รูปที่ 42 แสดงอิทธิพลของตำแหน่งร้านค้ากับการเกิดโจรกรรม

4.3.4 อิทธิพลของทางแยกหรือจุดตัดของถนนภายในที่ดิน

จากรูปประกอบที่ 43 จะเห็นว่า ลักษณะตำแหน่งของการเกิดโจรกรรมส่วนใหญ่ มักจะเป็นบ้านที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้ชิดกับทางแยกของถนนบริเวณรอยต่อระหว่างถนนในกลุ่ม กับถนนภายนอกกลุ่ม เป็นส่วนใหญ่ กรณีเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมของคนร้าย ซึ่งอาจจะต้องการความรวดเร็ว และความสะดวกในการหลบหนี บริเวณรอยต่อของถนนเหล่านี้ จึงเป็นที่น่าสนใจว่าจะหาวิธีใด มาป้องกัน โดยอาศัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพมาช่วย

หมู่บ้านเสรี 1,2

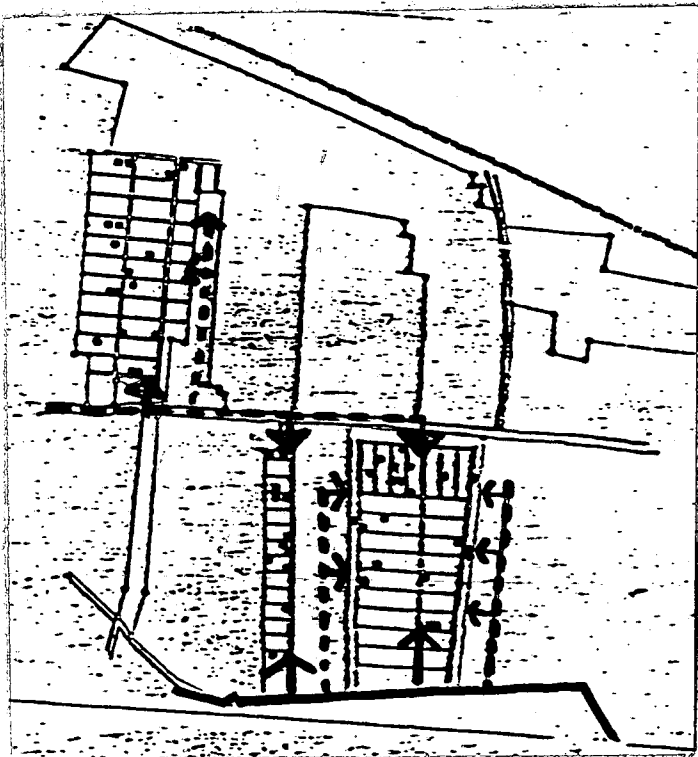

หมู่บ้านเมืองทอง

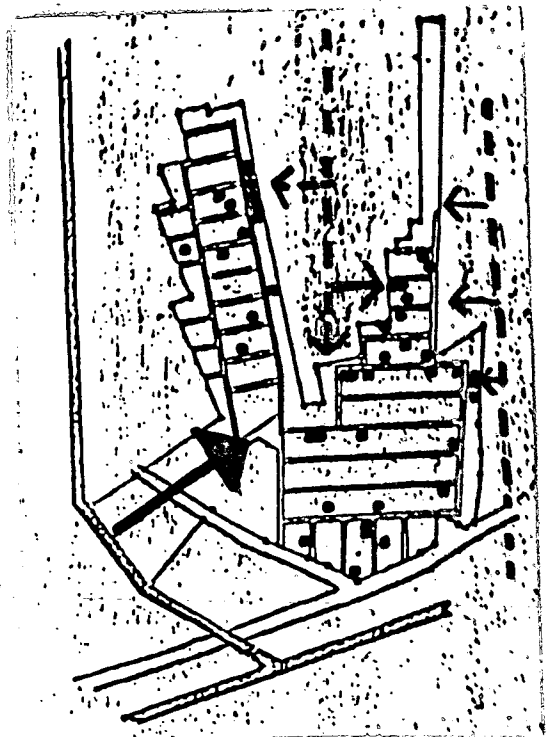
รูปที่ 43 แสดงอิทธิพลของทางแยกหรือจุดตัดของถนนภายในที่ดิน กับการเกิดโจรกรรม

4.3.5 อิทธิพลของการเข้าถึงจากภายนอกชุมชน

จากรูปประกอบที่ 44 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเข้าสู่หมู่บ้านจากชุมชนอื่น หรือบุคคลที่อยู่ภายนอกหมู่บ้าน ซึ่งการเข้าถึงภายในหมู่บ้านได้มาก ๆ จุด จะทำให้การควบคุมเป็นไปได้ยาก นอกจากการเข้าถึงโดยทางเท้าแล้ว อาจจะเป็นการเข้าถึงจากลักษณะการสัญจรอื่น ๆ เช่น ทางเรือ หรือ ถนนภายนอกหมู่บ้าน ที่มีจุดซึ่งสามารถเข้าถึงบริเวณรอบ ๆ หมู่บ้านได้สะดวก อันเป็นผลให้ตำแหน่งการเกิดโจรกรรมบางกลุ่มอยู่ใกล้กับบริเวณซึ่ง เป็นจุดที่ เข้าถึงภายในหมู่บ้านได้สะดวก และ รวดเร็ว

หมู่บ้านเสรี 1,2

หมู่บ้านเมืองทอง

รูปที่ 44 แสดงอิทธิพลของจุดซึ่ง เข้าถึงภายในชุมชนจากภายนอกชุมชนกับการเกิดโจรกรรม